

DE VERKEERDE BANKROOF

GESCHREVEN DOOR
PETER DAMEN

KORTE INHOUD:

Het politiebureau wordt verbouwd daarom is dit, tijdelijk, verhuisd naar het naastgelegen, leegstaande, bankgebouw.

Uiteraard vergt dit de nodige aanpassingen voor het politiepersoneel. Het is echt behelpen. Niets is zoals het moet zijn en de agenten moeten steeds improviseren.

Zoals altijd is schoonmaakster Janna als eerste aan het werk. Geleidelijk druppelt het personeel binnen en kan de werkdag beginnen.

Al snel komen de eerste klanten binnen. Het wordt spannend als de commissaris het bureau met een bezoek vereert. Dat hij door zijn jaloerse vrouw gevolgd wordt weet hij niet.

De verwarring slaat helemaal toe als twee, onzekere en bange, bankrovers per vergissing het politiebureau overvallen. Dit is weer spek voor 't bekkie voor de aanstormende sterjournaliste van de schoolkrant: De Vinnige Pen. Zij zit bovenop de sensatie.

Al met al een dag die de dienstdoende agenten niet snel zullen vergeten.

ROLVERDELING:

Alex Punt: rechercheur/mentor. Puntje precies.

Martijn Doevendans: Agent. Wordt door Alex opgeleid tot rechercheur.

Pierre van Hall: commissaris en charmeur.

Jeroen Boelens: klant, "kantoor", zeker type. Komt aangifte doen van diefstal.

Bertus de Korte: Bankrover, volks type. Niet al te snugger.

Michiel: bouwvakker.

Patricia Kennis: receptioniste. Spil in het geheel, vlot type. Is nog in opleiding.

Bartina van Hall: vrouw van Pierre. Jaloers type. Achtervolgt haar man.

Lotte Rozendaal: Pr vrouw van commissaris van Hall. Degelijk type, bril op. Druk doende..

Sasha Brummers: Journaliste van de schoolkrant De vinnige pen. Vatberaden en nieuwsgierig type.

Maud de Korte: Dochter van Bertus. Bankovervalster.

Zr. Benidicta: Non, komt aangifte doen wegens belediging.

Janna: Schoonmaakster, volks type. Wil stoppen met roken.

De rollen van Bertus en Janna kunnen evt in het plaatselijke dialect worden gespeeld.

DECOR:

Links deur opkomst.

In achterwand deur met daarop kantoor, links daarvan balie zijnde de receptie.

Eveneens deur met bordje privé, kan in achterwand of in rechter zijwand.

Rechtzijwand (*liefst vooraan*) een deur met kluis erop. (*liefst eruit ziende als een "echte"kluisdeur, op toneeldraaiend*)

Verder een zitje evt met bank

Aan de wand nog bankposters.

Verdere aankleding naar eigen inzicht.

Voor meer toneelspelen van deze schrijver zie: www.Jeco.nl

EERSTE BEDRIJF

(als het doek opgaat is het lege, donkere, toneel te zien)

JANNA: *(rammelt aan deur opkomst, eindelijk op, licht aan, eenvoudig gekleed, uitrekken)* Die deur gaat ook moeilijk open. Heb je net je ogen open, sta je te klooiën met dat slot. En dat voor een vroegere bank. Hoewel... je moet het de inbrekers natuurlijk niet te makkelijk maken. *(uitrekken, geeuwen)* Het is weer maandag en de week is weer begonnen. Je zou bijna zeggen gelukkig wel na dat vervelende weekend. *(zucht)* Vooruit Janna maar weer aan de slag want het personeel komt zo. Er moet brood op de plank komen *(sloft naar deur privé)* Of zal ik nog een snel een sigaretje roken? *(haalt pakje sigaretten tevoorschijn)* O alleen de reuk al van die heerlijke sigaretten. Nee ik moet het niet doen, ik moet sterk zijn. *(sigaretten weg)* Ik ga maar beginnen, dan heb ik geen tijd om aan die lekkere sigaretten te denken. *(zucht en af deur privé)*

MICHEL: *(hoofd deur opkomst)* Hallo, hallo is er al iemand? *(geheel op, gekleed als bouwvakker)* Hallo? Is er echt niemand? Vreemd de deur is open en er is niemand te zien en dat voor een politiebureau. Nou ja goed, eens kijken waar moet ik zijn. *(kijkt, wijst, mompelt, daarna grote passen: "afmeten")* Ja dan moet het daar zijn. *(wijst deur kantoor)* Eens kijken of er daar iets aan de hand is. *(op deur kantoor kloppen)* Hallo, is er iemand op kantoor? *(wachten)* Niemand, dan eens kijken. *(af deur kantoor)*

PATRICIA: *(op deur opkomst, kijkt deur, gekleed in uniform)* He? Hoe kan dat nou? De deur open? We zullen hem toch niet vergeten zijn af te sluiten? Dat zou iets zijn, inbraak in politiebureau van *(noemt plaats van opvoering)*. Ik zie de krantenkoppen al voor me. En wat zou de commissaris wel niet zeggen? *(rondkijken)* Zo te zien is er niks weg. Eens bij de balie kijken. *(naar balie, rondkijken door knieën zakken)*

JANNA: *(op deur privé, schort aan, emmer, dweil ed bij zich)* Zo nu aan het werk. O wat heb ik zin in een sigaretje. Ik durf zelfs geen koffie te pakken omdat ik dan nog meer zin in een sigaret krijg. Vooruit Janna aan het werk, je hebt het al een paar dagen volgehouden dus het zal me lukken. *(pakt emmer, dweil ed op)*

PATRICIA: *(omhoog)* O goedemorgen Janna.

JANNA: *(schrikt zichtbaar en slaakt gil, laat alles vallen)*

PATRICIA: *(haastig naar haar toe)* O sorry, het was niet mijn bedoeling je te laten schrikken. Ik was achter de balie en zag je opeens staan en toen...

JANNA: Och meid, ik schrok me het apelararus. Moet je kijken, ik sta helemaal te trillen. *(steekt sterk trillende handen uit)*

PATRICIA: Kom, ga een momentje zitten. Kun je even tot rust komen. *(pakt bij J bij arm en stoel zetten, rug deur kantoor)* Zo dat is beter he? Gaat het weer een beetje?

JANNA: Ik.. ik geloof het wel. Zie ik niet wit? Volgens mij is alle bloed uit mijn gezicht en hersens weggetrokken. Goh, dat een mens zo kan schrikken he? Phoe, phoe...

PATRICIA: Zal ik een glaasje water halen?

JANNA: Och Patricia als je dat voor me zou willen doen?

PATRICIA: Maar natuurlijk, wacht maar even. *(haastig af deur privé)*

JANNA: O wat is me dat schrikken. Ik sta nog te trillen op mijn benen. Het is maar goed dat ik zit anders zou ik zo door mijn zakken. Moet je kijken m'n benen trillen nu nog. Nu.. nu zou ik wel een sigaretje lusten. *(pakt sigaretje uit pakje)* Ze zeggen dat.. dat sigaretten goed zijn voor de zenuwen. Nou die van mij zijn wel op hol geslagen. *(aarzelend sigaret in mond, dan haastig uit mond)* Nee, Janna, sterk zijn. Niet doen.

PATRICIA: *(op glaasje water bij zich)* Kijk eens Janna, een geruststellend glaasje water.

JANNA: (*aanpakken, zichtbaar trillen*) O ik tril nog. Ik geloof nooit dat ik mijn hele leven zo geschrokken ben als net. (*drinkt klein slokje*) He, dat doet me goed. Dank je kind. Dat had ik net nodig.

PATRICIA: Gelukkig gaat het al wat beter met je. Knap trouwens dat je nu geen sigaret aangestoken hebt.

JANNA: Kost me moeite, kost me moeite. Maar het gaat me lukken. Dat weet ik zeker. Bovendien kan Alex direct binnenstappen en als die ziet dat ik zit te roken zijn de rapen gaar.

PATRICIA: Och je moet je niet teveel van Alex aantrekken, dat is nu eenmaal een pietje precies. Een zeurpiet zelfs.

JANNA: Nou maar hij helpt me toch maar mooi met het stoppen. Hij heeft me al verschillende tips gegeven en ze helpen ook nog ook. Hoewel ik ze allemaal nog niet geprobeerd heb. (*diepe zucht*) He, ik voel me al een stuk beter. (*zucht*) Hoewel beter?

PATRICIA: Nou zeg dat was me nogal een zucht. Is er iets?

JANNA: (*schudt hoofd*) Och kindje, ik heb gewoon een... een ongewoon weekend achter de rug. En dan druk ik het nog zachtjes uit.

PATRICIA: He, dat is naar. ..eh iets in de privésfeer of iets in de relatiesfeer?

JANNA: Dat laatste. Ik.. ik.. De mannen he.

PATRICIA: (*troostend*) Vertel het maar dat zal je opluchten. Ik ben opgeleid, ben bezig met de opleiding dus ik kan luisteren.

JANNA: Er is eigenlijk weinig te vertellen. We kregen ruzie en ik ben boos weggelopen. En waarom we ruzie kregen? Ik zou het niet meer weten. Dat was zaterdag en gister heb ik hem niet gezien of gehoord. En vandaag is het weer werken geblazen.

PATRICIA: Dat is vervelend. Ja die mannen kunnen soms het bloed onder je nagels vandaan halen. Maar geloof me alles komt goed. Hij zal inzien dat hij toch verkeerd is geweest en hij komt wel terug.

JANNA: Zou je denken? (*zucht*) Ik help het je hopen kind. Ik help het je hopen. Jij kent hem niet zoals ik hem ken. Hij kan soms rare dingen doen.

PATRICIA: Welke man niet Janna? Noem mij eens een man op die geen gekke dingen doet.

JANNA: (*nadenkend*) Ja, dat gaat me niet lukken. Daar heb jij ook weer gelijk in. Maar ik ben wel mooi van mijn sigaretjes afgebleven. Dat is me gelukt, met moeite maar het is me gelukt.

PATRICIA: Knap, heel knap van je.

JANNA: He, he. Ik ben weer wat bekomen. Nog een slokje en dan ga ik aan het werk. (*pakt slok en zet glas weg*)

MICHIEL: (*op deur kantoer, ziet twee*) Ook goedemorgen dames.

JANNA: (*spuwt water uit van schrik*)

PATRICIA: (*schrikt zichtbaar*)

MICHIEL: O sorry, het was niet mijn bedoeling u zo te laten schrikken.

JANNA: (*heeft het zichtbaar benauwd*)

MICHIEL: (*haastig naar twee*) Gaat het een beetje? Mevrouw? Gaat het wel goed met u? Vooruit zegt u eens iets!

JANNA: (*drukke gebaren van benauwd*)

MICHIEL: Moeten we niets iets doen? Ik bedoel.. ze heeft het volgens mij wel heel benauwd.

PATRICIA: Man, ik ben nog bezig tot mezelf te komen. Is me dat schrikken. Ik dacht dat wij met z'n tweetjes hier alleen waren en opeens begin jij...

MICHIEL: Ik wil niet onbeleefd zijn maar uw collega! Kijk dan het gaat niet goed met haar. *(paniekerig)* We moeten iets doen... eh u dan tenminste moet iets doen. Ik zou niet weten wat ik zou moeten doen.

PATRICIA: He? Wat bedoel je? *(ziet benauwde J)* Janna! Vooruit adem halen.

JANNA: *(drukke gebaren van niet kunnen)*

PATRICIA: O je, dat wordt Heimlich.

MICHIEL: Wie? Waar is die mijnheer? Zal ik hem gaan halen?

PATRICIA: *(duwt M opzij, pakt J op, achter staan en greep toepassen)* Vooruit, spuw het uit. Of slikken. Maar je moet weer ademen. Kom op Janna. *(opnieuw greep)*

JANNA: *(begint te hoesten)*

PATRICIA: O gelukkig. Het is over. Ze haalt weer adem. *(zet J in stoel)*

JANNA: *(hoesten, proesten)* Ik.. ik dacht echt dat ik.. *(wijst omhoog)*

(P en M kijken naar boven)

JANNA: Het.. het gaat gelukkig weer goed. Ik.. ik schrok zo dat ik me verslikte en geen adem meer kon halen. Har..hartstikke bedankt kind. Ik.. ik zag mijn hele leven als een flits voorbij gaan. Niet.. niet dat dat zolang duurde. Er is niet zo heel veel gebeurd in mijn leven maar toch.

MICHIEL: Het spijt me echt verschrikkelijk mevrouw dat ik u zo liet schrikken. U begrijpt toch dat dit de bedoeling niet was.

JANNA: Al goed jongen. Jij kon niet weten dat ik net een slok water in mijn mond had.

PATRICIA: Maar wie bent u eigenlijk en hoe komt u hier binnen?

MICHIEL: Ik werk hiernaast. We zijn bezig met de verbouwing van het oude politiebureau. Er was een onduidelijkheid op de tekening en ik ben even gaan kijken hoe het er aan deze kant uit ziet en toen...

PATRICIA: Da's duidelijk maar hoe kom je dan binnen? Ik heb die deur niet gehoord.

MICHIEL: Toen ik straks binnenkwam was de buitendeur open en hier was niemand te zien. Ik ben toen maar doorgelopen. Het werk moet tenslotte doorgaan. De uitvoerder is niet de gemakkelijkste en toen...

PATRICIA: Dacht jij eerst eens kijken en dan...

MICHIEL: Kijk ik wel of ik iemand zie als ik terug kom en toen zag ik jullie en ik..

JANNA: Groette je ons heel vriendelijk. Met als gevolg dat ik bijna stikte. Maar gelukkig is alle goed afgelopen dank zij Patricia.

MICHIEL: O u heet Patricia. Leuke naam. *(hand schudden)* Ik heet Michiel.

PATRICIA: Ook leuk enne het is geen u maar gewoon jij en zo. Ik ..eh werk hier als receptioniste. Daar achter de balie. Sta de binnenkomende ..eh klanten te woord en verwijs ze door. *(beide kijken naar balie)*

JANNA: *(opstaan, hand uitsteken)* Ik heet Janna en ik... zie dat jullie geen tijd hebben voor een eenvoudige werkvrouw. *(gaat weer zitten)*

MICHIEL: Zeg ..eh Patricia, ik moet echt terug. Mijn uitvoerder.. die ..eh..

PATRICIA: Zit je achter je vodden. Ik begrijp het. Ik ..eh vond het echt heel leuk dat ik even met je gepraat heb. Misschien kunnen we...

MICHIEL: Dat doen we maar ik moet nu echt gaan. Ik.. eh zie je beslist nog wel... *(haastig af deur opkomst)*

PATRICIA: *(zucht)* Goh, wat een aardige jongen.

JANNA: (*armen over elkaar*) Zou het niet weten. Toen hij binnenkwam had ik even geen tijd om hem te bekijken, was bezig langzaam te stikken en toen ik wat opgeknapt was had hij het te druk met ..eh met jou zal ik maar zeggen.

PATRICIA: Goh, Janna, je bent toch niet jaloers?

JANNA: (*opstaan*) Wie? Ik? Jaloers? Kind, laat me niet lachen, daar heb ik het nog veel te benauwd voor. (*kijkt horloge*) Bovendien ook nog eens veel te weinig tijd. Moet je eens kijken hoe laat het al is en ik heb nog niks gedaan. Ik moet aan de slag. Ik zal nu maar achter beginnen. (*pakt spullen en af deur privé*)

PATRICIA: Ja, ze heeft eigenlijk wel gelijk. Het is tijd om met het werk te beginnen. Direct komen de eerste klantjes. (*naar balie en bezig*) Hoewel het wel een leuke bouwvakker is. Ziet er niet onaardig uit. Leuke jongen.

ALEX: (*op deur binnenkomst, zeer degelijk gekleed*) Goede morgen Patricia.

PATRICIA: Ook een goedemorgen Alex. Alles goed, lekker geslapen?

ALEX: Prima, prima mag ik wel zeggen. Ik had voordat ik ging slapen een glaasje warme melk op en dat helpt prima. Het is belangrijk dat je een goede nachtrust hebt, vooral in ons vak. Dat vergt toch al veel van ons. Zowel mentaal als fysiek. Als je goed uitgerust bent dan kun je er de hele dag weer tegen. En natuurlijk een goed ontbijt, dat redt je dag.

MARTIJN: (*op deur opkomst, redelijk slonzig gekleed, broodje in handen, mond vol*) Goede morgen beste collega's

ALEX: Een goede morgen collega Martijn Doevendans. Mag ik gelijk opmerken dat het niet gebruikelijk is om etend binnen te komen in een politiebureau?

MARTIJN: Ik weet het, ik weet het beste mentor Alex alleen ik had me verslapen en moest me ontzettend haasten. Had geen tijd meer om thuis te ontbijten en heb daarom maar een broodje onderweg gekocht. Is er al koffie Patricia?

PATRICIA: Zal die zo zetten. Leuke avond gehad?

MARTIJN: Heerlijk, leuk feest. Leuke ..eh mensen ontmoet ook.

PATRICIA: Ik hoor het al. Je hebt een meisje ontmoet en bent bij haar gebleven.

MARTIJN: Het eerste gedeelte klopt, het tweede verliep iets anders. Ik ben niet bij haar gebleven zij bij mij. Maar het resultaat was hetzelfde zullen we maar zeggen.

ALEX: Als de jongelui uitgeklets zijn over hun privé leven kunnen we misschien aanvragen met ons werk? We staan tenslotte in dienst van de gemeenschap en hebben de taak om deze naar eer en geweten te dienen.

MARTIJN: Helemaal mee eens Alex. Goed gezegd. Kom Patricia dan zullen wij ons eens nuttig maken voor de gemeenschap en koffie gaan zetten voor onze collega's. (*beiden af deur privé*)

ALEX: Maar.. maar mijn taak is toch niet om.. Ik ben geen baliemedewerker. Heb niet voor niets jaren hard gewerkt om rechercheur te worden. En mentor, wat een zeer verantwoordelijke taak is. Bovendien heb ik... (*telefoon rinkelt, tot dichte deur*) Patricia? Patricia de telefoon.... Nou ja dan zal ik hem wel opnemen. Je kunt de burgers niet laten wachten. (*naar balie, telefoon opnemen*) Een goede morgen met politiebureau (*noemt naam van plaats van opvoering of bekende wijk oid*) U spreekt met rechercheur A. Punt. ... Nee, nee u begrijpt het verkeerd. Het is niet A punt. Nee, nee het is A. Punt begrijpt u wel? ... O u begrijpt het niet? Eens kijken (*bedenklijk*) O ja mijn naam is Punt. Dat wil zeggen mijn achternaam is Punt en mijn voornaam is Alex. Vandaar A. Punt. Eigenlijk zou ik A punt Punt moeten zeggen maar dat werkt verwarrend. Begrijpt u het nu? ... Mooi, en wat kan ik voor u doen? (*springt recht*) O nogmaals een goedemorgen commissaris van Hall. ... Inderdaad u heeft gelijk. ... Wat.. wat.. leuk... ik.. ik bedoel daar zijn wij als bureau heel verguld mee. Ik zal even de agenda pakken zodat we kunnen kijken wanneer.... Nu? U.. u bedoelt? ... Maar natuurlijk wel. Dat.. dat heeft u dan verkeerd begrepen commissaris. Van.. vanzelfsprekend

bent u van harte welkom. ... Heel goed, ik zal er persoonlijk ook zijn om u te ontvangen en u... Tot direct dan commissaris, tot direct en nogmaals ik verheug me op uw komst. Dag... eh commissaris. *(telefoon neer, duidelijk paniekerig)* O nee, ook dat nog. Komt de commissaris op bezoek en moet je kijken wat een rotzooi het hier is. En waar is Patricia en waar blijft die Martijn nu toch? Hij heeft onderhand zijn broodje wel op? Och kijk nu toch eens hoe scheef die stoelen staan. *(naar stoelen en ze recht zetten, overdreven kijken of ze wel in een lijn staan)*

MARTIJN: *(op deur privé, koffiebeker in hand)* Nou ik zeg dus tegen haar dat ze... *(ziet drukdoende A)*

PATRICIA: *(naast hem)* Wat is die aan het doen?

MARTIJN: Weet ik het? Volgens mij is het nu helemaal in zijn hersenen geschoten. Normaal is hij al een puntje precies maar moet je nu toch eens kijken.

PATRICIA: Zou hij een aanval of zoiets gehad hebben toen wij bezig waren?

MARTIJN: Volgens mij krijgt hij dan wel een aanval of vier per dag. Maar zo erg als hij nu bezig is heb ik nog nooit gezien. Wacht eens... *(wil richting A lopen)*

PATRICIA: *(tegenhouden)* Niet laten schrikken, je weet nooit wat er dan gebeurt. Ik heb straks al iemand zien schrikken en dat wil ik niet opnieuw meemaken.

(beiden kijken nog even hoe A alles punctueel recht zet en controleert)

MARTIJN: We moeten toch iets doen? Stel je voor dat er direct iemand binnenkomt en hem zo ziet, die denkt dan dat ie in een psychiaterziekenhuis beland is in plaats van een politiebureau.

ALEX: *(kijkt op en ziet twee staan, opgelucht)* O gelukkig, jullie zijn er weer. *(naar twee en bij M beker uit handen nemen en op balie zetten)* Kom we moeten in actie komen.

MARTIJN: Hoezo, is er iets gebeurd? Hebben we een oproep gekregen? *(wrijft handen)* Je wilt toch niet beweren dat er iemand vermoord is he? Kan ik eindelijk laten zien wat ik op school geleerd heb.

ALEX: Nee, nee, doe niet zo gek. Het is nog veel erger.

PATRICIA: Nog erger? Erger dan moord? Dan kun je bijna spreken van een ramp.

ALEX: Precies, de juiste woorden op de juiste plaats. Dat is het een ramp en het wordt een nog grotere catastrofe als we nu niet ingrijpen. Kom snel we gaan beginnen. *(pakt P vast en achter balie duwen)* Als jij nu zorgt dat de balie er pico bello uitziet dan hebben we dat al gewonnen. Ik ben er van overtuigd dat de eerste aanblik goed moet zijn. Perfect zelfs. Dus de balie opruimen en ook deze ..eh ontvangstruimte. Ik heb net de stoelen al goed gezet. En wij gaan...

MARTIJN: *(heft handen)* Ho, ho wij gaan niks. Leg eerst maar eens uit wat je bedoelt. Voel je je wel goed? Geen koorts? Last van duizelingen? Opkomende waanbeelden? Ik noem maar iets.

ALEX: Man, ik voel me goed, niks van dat alles. Hoewel ik me wel een beetje gespannen voel. Maar we moeten zorgen dat het er hier goed uitziet. Wat zeg ik? Het moet excellent uitzien.

PATRICIA: Maar waarom? Doe nou eens effe rustig aan Alex en vertel ons eens wat er gebeurd is toen wij in de keuken waren. Vooruit diep ademhalen en vertellen.

ALEX: Je hebt gelijk. Ik wind me echt teveel op. Goed even wachten. *(midden op toneel staan, ogen dicht, diep zuchten en armen langzaam bewegen)*

MARTIJN: Wat nu weer? Ik ga de poli.. nee dat zijn we zelf ik bedoel ik ga de ambulance bellen om...

PATRICIA: Laat hem nu even.

ALEX: *(spel met "concentratie, armen en zuchten" daarna armen uitschudden)*
Mooi, ik ben nu geheel ontspannen. Luister toen jullie net in de keuken waren belde de... commissaris, jawel onze hoogste baas, om te vertellen en luister goed wat ik nu zeg om te zeggen dat hij direct langs komt. Horen jullie wat ik zeg? *(langzaam)* Hij komt naar hier ... bij ons op het bureau.

(even is het stil en kijken naar Alex)

MARTIJN: Ja? En?

ALEX: Ja? En? Hoor je wel wat je zelf zegt? Onze grote baas, de hoogste baas van ons komt op ons bureau en alles wat jij kunt zeggen is ja en?

MARTIJN: Daar is toch niks mee dat hij komt? Kan hij mooi zien hoe we ons hier in dit noodgebouw moeten behelpen. Misschien kan hij dan wat vaart zetten achter de verbouwing hiernaast.

ALEX: Luister jongen en ik spreek nu als je mentor. We kunnen onze baas niet ontvangen in een rotzooitje. Het is niet meer dan normaal dat je zorgt dat alles opgeruimd is en dat gaan wij nu doen in dat *(wijst)* bureau daar. Daar ontvangen wij onze hoogste baas.

MARTIJN: *(haalt schouders op)* Goed we gaan wel kijken of alles opgeruimd is maar ik blijf het onzin vinden. Kom dan gaan we eens kijken wat we op moeten ruimen. *(loopt achter Alex aan, in deur haastig omkeren, koffie pakken en af deur kantoor)*

PATRICIA: Wat een drukte, wat een drukte voor die man. Het is toch ook maar een gewone man zou ik zeggen. Maar eens kijken zo te zien is alles keurig opgeruimd en die stoelen staan goed. Patricia is dus zo al klaar. *(wat opruimen aan balie)*

JANNA: *(op deur privé)* Zo daar ben ik dus weer. O kijk Patricia is er ook al en zo te zien druk doende. Zeg Patricia ik..

PATRICIA: *(schrikt zichtbaar, haastig omdraaien)* He? Wat? Wie? Och ben jij het Janna? Ik schrik me rot. Was zo in gedachten dat ik je niet had gehoord. *(pakt hart)* O gelukkig alles doet het nog. Phoe, is me dat schrikken. Dat een mens zo kan schrikken he?

JANNA: Kind, ik weet er alles van. Maar het.. het was niet mijn bedoeling je zo te laten schrikken. Ik was achter klaar en ik wilde net...

PATRICIA: Maar natuurlijk wilde je me niet laten schrikken. Ik ken je toch langer? Maar goed dat je er bent. Zou je even naar het kantoor willen gaan? Daar zijn Martijn en Alex en die zijn driftig aan het opruimen.

JANNA: Opruimen? Waarom?

PATRICIA: Och direct komt er een of andere commissaris en je kent Alex he? Hij krijgt het op zijn heupen, schiet in de stress, alles moet perfect in orde en opgeruimd zijn. Geen stofje mag er te zien zijn en alles moet in lijn staan recht in lijn.

JANNA: O maar daar is het netjes hoor. Ik heb vrijdag voordat ik naar huis nog gestofzuigd en alles gestoft... waar ik bij kon tenminste.

PATRICIA: Ik weet dat het netjes is, Martijn weet dat het netjes is en jij weet dat het netjes is. Alleen Alex vindt natuurlijk dat het niet netjes genoeg is. Dus als je zou willen... *(uitnodigend gebaar naar deur kantoor)* En ik weet zeker dat de mannen je dankbaar zullen zijn.

JANNA: Nou dat zou dan toch de eerste keer zijn sinds ik hier werk. *(doet deur kantoor open)* De mannen zijn niet zo scheutig met de complimentjes naar een poetsvrouw.

(kijkt kantoor) Zet die vaas onmiddellijk neer! Doe toch voorzichtig met dat ding. Wacht ik kom er aan. Blijf zo staan, verroer je vooral niet! *(af deur kantoor)*

PATRICIA: Ik hoor het al, dat komt wel goed. Nu eens kijken... *(bukken achter balie)*

JEROEN: *(op deur opkomst, iets mank lopen, zeker type, komt in uitdrukking in woord, kleding en gebaar, attaché koffertje bij, naar balie)* Zo te zien is er niemand. Vreemd voor een politiebureau. Volgens mij moet dat toch altijd bemand zijn. Maar misschien is de medewerker wel naar de wc of zoiets. *(kijkt op toneel, rug naar balie)*

PATRICIA: *(omhoog)* Kan ik u misschien helpen?

JEROEN: *(schrikt zichtbaar, laat koffertje vallen op teen)* Au, mijn voet, mijn teen. *(hupt op een been op en neer)*

PATRICIA: Wat nu weer? De week begint al goed zo. *(naar huppende J)* Mijnheer wat is er aan de hand? Gaat het een beetje?

JEROEN: *(langzaam huppen en dan even mank lopen)* O gelukkig ik denk dat ik niets gebroken heb.

PATRICIA: Maar wat is er dan gebeurd?

JEROEN: *(steekt plotseling hand uit)* Mijn naam is Jeroen Boelens. Aangenaam.

PATRICIA: *(hand schudden)* Patricia Kennis. Ben in opleiding tot receptioniste. Wat kan ik voor u doen?

JEROEN: *(moeizaam lopen)* Dat zal ik u vertellen juffrouw ..eh Patricia .

PATRICIA: Gaat u eerst maar eens zitten, dat is beter gezien uw.. eh voet. *(begeleiden naar stoelt)*

JEROEN: *(zitten)* Heel vriendelijk van u dank u wel.

PATRICIA: *(bij hem zitten, rug naar deur opkomst)* Zo vertel het nu eens.

JEROEN: Zal ik doen, dank u wel. *(paar maal diep zuchten)* Ik ga zoals gewoonlijk op deze tijd naar mijn kantoor. Ik loop altijd dat is wel zo gezond en opeens word ik aangesproken door een zuster die..

PATRICIA: Een zuster? U bedoelt een verpleegster? Een verpleegkundige? Was er iets gebeurd dan?

JEROEN: Als ik verder mag vertellen en vergeeft u mij mijn slechte uitleg. Nee, ik bedoel geen verpleegster maar een zuster een ..eh non voor alle duidelijkheid. U weet wel zo'n zuster in het zwart met een sluier en zo. Welnu ik word dus aangesproken door die betreffende zuster ..eh non en die vraagt aan mij een bijdrage.

PATRICIA: Een bijdrage? Waarvoor? U bedoelt geld?

JEROEN: Klopt. Zij heeft een of andere soort van collectebus in handen en zij vraagt een geldelijke bijdrage voor het klooster .

PATRICIA: Voor het klooster? Maar waarom?

JEROEN: Inderdaad. Ik merk aan u dat u net zo verbaasd bent als ik. En heel toevallig stel ik dezelfde vraag aan die zuster.. eh die non. Ik vraag dus waarom? Ik krijg een onduidelijke uitleg waarom ze daar staat en geld vraagt. Omdat het voor mij nogal onduidelijk is weiger ik een bijdrage te doen in de collectebus maar de zuster ..eh non blijft volharden en loopt zelfs een gedeelte met me op. Welnu van het een komt het ander en omdat ik halsstarrig blijf weigeren wordt die zuster kwaad en heeft me een paar ferme woorden naar mijn hoofd geslingerd die ik zelfs nu nog niet durf te herhalen.

PATRICIA: Was het zo erg dan?

JEROEN: *(knikt)* Geloof me maar. En als u besluit om proces-verbaal op te maken dan lijkt het me beter om een mannelijke collega erbij te halen zodat we ..eh mannen onder elkaar zijn.

PATRICIA: Goh en dat voor een non.

JEROEN: Precies, dat zei ik en... en toen stampte ze me met haar protestbord heel hard op mijn voet. O wat deed dat een ongelofelijke pijn. En omdat ik net zo schrok liet ik mij koffertje op mijn voet vallen en was die vreselijke pijn er opeens weer. Och zou u zo vriendelijk willen zijn om mijn koffertje even aan te geven?

PATRICIA: *(geeft koffertje, J opschoot houden)* Wat ik niet begrijp is dat u zei dat ze u met haar protestbord op uw voet stampte? Welk protestbord?

JEROEN: Nu zeg ik het weer niet correct dat komt waarschijnlijk door de opwinding. Wat ik bedoel te zeggen is dat ze met de stok van dat protestbord op mijn voet stampte.

PATRICIA: Ja, dat kan ik allemaal nog volgen maar u hebt het opeens over een protestbord. Zomaar opeens. Dus vraag ik welk protestbord?

BENEDICTA: *(op in deur opkomt, gekleed als non met protestbord met als tekst: Geef gul dan bent u geen ...)*

JEROEN: Nou u weet wel zo'n bord als.. als .. *(wijst naar B opstaan en koffertje valt op voet, weer pijnlijk huppelen)* Mijn voet, mijn voet, weer mijn voet....

PATRICIA: *(kijkt naar huppelende J)* Wat is er nu weer? Waarom staat u opeens op en begint zo te huppelen?

JEROEN: Mijn voet... mijn voet. Kijk dan achter u, daar staat mijn aanrander.

PATRICIA: Uw.. uw wat?

JEROEN: *(wijst huppelend naar B)*

PATRICIA: *(omkijken)* O ..eh goedmorgen ..eh zuster.

BENEDICTA: *(op)* Goedmorgen mijn kind. Mijn naam is zuster Benedicta. Ik ben een zuster van de orde van de zusters der liefde. Ik zie dat deze vrek al gearriveerd is? Hij heeft zijn verhaal al gedaan neem ik aan?

PATRICIA: Inderdaad, hij had net verteld dat u hem enige ..eh hoe zal ik het zeggen? Enige onhebbelijke woorden naar het hoofd heeft geslingerd en ook dat u met dat bord op zijn voet had gestampt.

BENEDICTA: *(schudt hoofd)* Helemaal verkeerd. Ik dacht het wel. Hij heeft ons kloosterlingen weer eens in een verkeerd daglicht gezet.

JEROEN: O ja? U wilt beweren dat u mij niet heeft beledigd door ... door die woorden te gebruiken?

BENEDICTA: Mijn zoon, je wilt horen wat je wilt horen. Ja, ik heb enige woorden tot u gericht die u misschien niet goed zijn gevallen maar dat was louter en alleen om u te doordringen van uw gierigheid.

JEROEN: O, mijn hebzucht en dat u mij aanviel met dat bord dat ontkent u ook natuurlijk?

BENEDICTA: Ik u aanvallen met mijn protestbord? Laat me niet lachen, dat u uw voet net neerzet waar ik dit bord neer wil zetten kan ik toch niets aan doen? Puur een toevalligheid, niemand kan daar iets aan doen. Ik zeker niet. Ben zeer vredelievend zelfs.

JEROEN: Ha zoiets belachelijks heb ik nog nooit gehoord. U zette willens en wetens en heel express die zware balk op mijn voet.

BENEDICTA: Man laat je nakijken. Zoiets belachelijks heb ik nog nooit gehoord.

JEROEN: *(verongelijkt)* En toen ik vroeg of u geen bonnetje uit wilde schrijven zodat ik het bedrag dat ik u schenk van de belasting af kan schrijven heeft u mij recht in mijn gezicht uitgelachen. Heel hard zelfs.

BENEDICTA: Natuurlijk schrijf ik geen bonnetjes uit. Dan kan ik wel aan de gang blijven. Begrijp nou toch eens iets man. *(tik voorhoofd)*

PATRICIA: Dat brengt mij bij de vraag of u een vergunning heeft?

BENEDICTA: Ik? Een vergunning? Voor wat?

PATRICIA: Het is verboden om zomaar langs de kant van de weg te gaan staan te bedelen. U dient daar een vergunning voor te hebben.

JEROEN: Heel goed ..eh agent Patricia en arresteer haar maar gelijk voor het toebrengen van lichamelijk letsel en het beledigen van ambtenaar van de plaatselijke belastingdienst. Een stevige boete dan wel een taakstraf is hier zeker op zijn plaats.

BENEDICTA: Een boete, laat me niet lachen. Je vergeet zeker wat je allemaal tegen mij gezegd hebt toen ik je vriendelijk verzocht om een kleine geldelijke bijdrage voor ons noodlijdend klooster? *(laat bord duidelijk zien)*

JEROEN: Ik heb helemaal niet onoorbaars tegen u gezegd.

BENEDICTA: *(heel verontwaardigd)* O, liegbeest. Je kunt wel zien waar je werkt.

JEROEN: Hier hoort u het mijn beste agent. Weer een belediging. En niet alleen mij maar mijn gehele collega hardwerkende belastingdienst medewerkers. Die non is geschift wat ik u zeg.

BENEDICTA: Wie? Ik? Hoe durft u? Ik zal u eens laten merken hoe geschift ik ben. *(wil J te lijf)*

Eind eerste bedrijf, begin tweede bedrijf:

Jeroen en zr Benedicta ontmoeten elkaar in het politiebureau. Dat gaat niet allervriendelijkst en Patricia heeft dan ook hulp nodig van haar collega's.

Die grijpen in maar dat eindigt geheel anders dan voorzien!!

Laat nu net op dat moment de hoofdcommissaris binnen stappen.

Die is in het geheel niet blij met wat hij aantreft!!

Zeker als blijkt dat hij moeite heeft met de namen van bepaalde agenten, mannelijke agenten wel te verstaan!

MARTIJN: Ook prettig kennis te maken commissaris van Hall, het is me een waar genoegen. *(zitten)*

ALEX: Eh.. zoals ik zal kwamen wij tweeën dus binnen en troffen hier die mijnheer daar *(wijst J)* en de zuster *(wijst E)* aan die in een ..eh bijna handgemeen gewikkeld waren. Gelukkig stond agent Patricia haar mannetje en...

PIERRE: Heel goed Patricia. Ik hoor altijd graag dat onze agenten op hun taak voorbereid zijn. Mijn complimenten. Dit daadkrachtig optreden zal ik ook aan mijn connecties op de politieschool doorgeven. Lotte noteer dat even.

LOTTE: Natuurlijk commissaris, als we straks op het hoofdbureau zijn zal ik u een herinneringsmemo sturen. *(druk schrijven)*

PATRICIA: Dank u Pierre, hartstikke bedankt.

ALEX: Als ik dus mijn verhaal mag voorzetten commissaris. Agent Patricia stond dus tussen beide ..eh kempnen in en werd door ons beide ontzet. Bij bedoelde actie viel ik in de bank en ongelukkeriger wijze viel ik tezamen met de zuster daar *(wijst E)* in de bank. Op dat moment stapte u binnen en zag u dat ik en de zuster in een nogal comprimerende houding lagen. Uiteraard kan ik bevestigen dat ik alle moeite heb getroost om genoemde zuster met alle respect te behandelen.

JANNA: *(op deur kantoor)* Zo, daar is alles opgeruimd en daar kan die hotemoot in die direct zal verschijnen. Als hij nog iets te zeuren heeft dan stuur hem maar naar mij.

PIERRE: Wie is dat nu weer?

JANNA: *(met uitgestoken hand naar Pierre)* Ik ben...

ALEX: *(trekt haar terug)* Dat is Janna onze werkster. Zij maakt hier alles schoon en zorgt voor ons natje en droogje. En zij gaat nu in de keuken koffie zetten voor de commissaris en voor ons. Niet dan Janna? *(duwt J richting deur privé)*

JANNA: Maar... maar ik wil best kennismaken met die man. Ik.. ik vind hem een alleraardigst... *(wordt door A door deur geduwd)*

ALEX: Neemt u mij niet kwalijk commissaris. *(tot dichte deur)* Graag voor iedereen koffie en doe er ook maar wat thee bij hoor Janna. Hartelijk bedankt alvast. U lust toch wel een kopje koffie commissaris?

PIERRE: Heel graag. Maar ik moet niet vergeten om straks even aan die werkvrouw vragen wat ze bedoelde met die alleraardigst... Volgens mij bescheiden mening sloeg dat op mij. Lotte maak een notitie dat ik dat straks vraag.

LOTTE: Het staat al genoteerd commissaris. Misschien is het een goed idee om samen met betreffende mevrouw op de foto te gaan? Dat zal het ongetwijfeld goed doen in Blauw het vakblad van de politie. Zal beslist uw collega's jaloers maken.

PIERRE: Schitterend idee Lotte. Noteer het maar. Hebben jullie een fototoestel?

LOTTE: Ik kan met mijn mobiel heel mooie foto's maken. Dat regel ik wel hoor.

PIERRE: He, als ik jou toch niet had dan... Nou ja dan weet ik het ook niet.

LOTTE: Daar heeft u mij voor ingehuurd commissaris, om het wel te weten. *(druk schrijven)*

PIERRE: Dus als ik het goed begrijp is door het ingrijpen van met name Patricia en ook wat van jou Punt erger voorkomen inzake het meningsverschil tussen die mijnheer en de zuster?

ALEX: Nou ..eh de eerlijkheid dient gezegd te worden dat collega Martijn ook wel iets heeft gedaan.

PIERRE: Dank je de koekoek, daar is hij voor. Daar is hij voor opgeleid. Het zou schande zijn als hij niets gedaan had en Patricia alles alleen had moeten doen. *(tot P)* Niet dat ik een moment zou twijfelen dat je het niet aangekund zou hebben Patricia.

PATRICIA: Weet ik toch Pierre, weet ik toch.

PIERRE: Mooi, eens kijken. Niemand is gewond en de gebruikelijke procedures inzake dit meningsverschil tussen die twee personen kan in gang gezet worden. Dan kunnen wij koffie gaan drinken. Heb ik echt zin. Waar ..eh kunnen we dat doen? Ik bedoel we hoeven hier toch niet bij iedereen dit te doen?

ALEX: Nee, nee hoewel we midden in een verbouwing zitten en we beperkt zijn in onze ruimte hebben we een vertrek vrij kunnen maken waar we gezamenlijk iets kunnen drinken. Wilt u mij maar volgen commissaris? Als ik zo vrij mag zijn? *(haastig naar deur kantoor, openen en opzij gaan staan, uitnodigend gebaar)* Kijkt u eens commissaris.

PIERRE: *(in deur kantoor)* Maar dat ziet er gezellig uit. Ik bedoel voor zo'n oud gebouw, slecht onderhouden en dat een tijd leeg heeft gestaan. Ook heel keurig opgeruimd zeg. Niks op aan te merken. *(af, gevolgd door Lotte en A. Martijn wil ook wordt tegengehouden door P die weer in deur verschijnt)* Kom jij direct ook Patricia? Kunnen we samen gezellig koffiedrinken en nog wat kletsen.

PATRICIA: Zou graag willen commissaris maar ik kan de balie niet onbemand laten. Er kan altijd een calamiteit ontstaan.

PIERRE: Maar dan kan die.. die.. *(wijst M)* dat agentje jouw taak toch overnemen? Ik neem aan dat hij zo iets wel kan volbrengen in de tijd dat wij ons samen..dat wij koffie drinken. *(deur dicht)*

MARTIJN: Wat een blaaskaak zeg. Zet daar die arme Janna weg als een doetje en hij wordt nog geholpen door die Alex ook. Nou ik had...

PATRICIA: Jij deed toch ook niks? Maar Martijntje denk je dat je direct de balie kunt bemannen als ik lekker een kopje koffie met onze hoofdcommissaris drink?

MARTIJN: *(verongelijkt)* Beter dan hij het zou kunnen. Die kan niks, helemaal niks, ja een beetje achter de vrouwtjes aanzitten dat kan hij.

PATRICIA: Och we zijn toch niet jaloers he?

MARTIJN: Laat me niet lachen. Op hem? Hoop zo nooit te worden. Sterker nog ik zal zo nooit worden.

PATRICIA: Nee, ik geloof ook niet dat je het tot commissaris zal schoppen.

BENEDICTA: Zeg moet ik hier nog lang blijven? Ik zit hier maar wat te zitten en mijn inkomsten zijn nul. Zo kan het klooster nooit opgeknapt worden.

JEROEN: Net alsof dat klooster van dat beetje geld dat jij ophaalt opgeknapt kan worden.

BENEDICTA: Als ze allemaal zo gierig zijn als jij zal het inderdaad nooit lukken nee. Hoe is het trouwens met je voet?

JEROEN: *(wrijft over voet)*

MARTIJN: U blijft beide nog even hier. Ik zal straks proces-verbaal opmaken en dan moet het OM maar zien wat die ermee doet. Maar denk erom geen gevecht of zoiets of ik gooi jullie in de cel. En die hebben we maar eentje hier dus....

BARTINA: *(op deur opkomst, zeer net gekleed, hoofddoek en zonnebril op)*
Goedemorgen. Kan ik de verantwoordelijke van dit bureau even spreken?

MARTIJN: Dat zal ik dan zijn. Mijn direct leidinggevende is ..eh net even bezig en ik ben de volgende in rang. Wat kan ik voor u doen?

BARTINA: Weet u zeker dat u dat bent? U ziet er nog zo jong uit.

MARTIJN: Heb een bliksemcarrière gemaakt. Maar vertelt u het eens.

BARTINA: *(kijkt om zich heen, dichterbij M een stap terug)* Luister ik ben hier met een opdracht.

PATRICIA: Wilt u beweren dat u undercover werkt?

BARTINA: Zo zou je het kunnen noemen. Niemand mag weten dat ik hier ben.

MARTIJN: Tegen wie zouden we dat moeten vertellen? We kennen u niet eens.

BARTINA: Dat blijft ook zo.

MARTIJN: Maar wat voor undercover werk doet u dan en bij welke afdeling werkt u?

BARTINA: *(weer om zich heen kijken, dichterbij wenken, drie dicht bij elkaar)*
Opdracht van hogerhand.

BENEDICTA: U ook al. Ik heb ook een opdracht van hogerhand. Werkt u ook voor de hoogste baas?

BARTINA: *(verbaasd)* Werkt u ook undercover?

BENEDICTA: Nee, dat zou ik niet willen beweren. Zo loop ik altijd gekleed. Ik heb geen andere kleding. U wel dan?

BARTINA: Dat mag ik hopen. Maar wie is uw baas dan? Die moet ik beslist kennen.

BENEDICTA: Iedereen kent mijn hoogste baas. Hoewel niemand hem eigenlijk in het huidige leven gezien heeft. Toch zijn er mensen die geweldig in hem geloven, zoals ik dus en al het werk voor hem doen.

BARTINA: Vreemd, ik dacht toch dat alle bazen op de hoogste posities kende en ontmoet had.

BENEDICTA: Wees maar blij dat u mijn hoogste baas nog niet ontmoet heeft. Velen vertellen het niet na.

MARTIJN: Laat maar de zuster bedoelt iets anders dan u. Gaat u verder met uw verhaal. U bent hier incognito en wij mogen niets vertellen.

BARTINA: Inderdaad. Ik snap nog steeds niet wat die zuster bedoelt maar dat zal aan mij liggen.

PATRICIA: Ik denk het ook. Maar verder, u maakt mij nieuwsgierig.

BARTINA: O ja, nou ik heb ..eh opdracht om de commissaris in de gaten te houden.

MARTIJN: Wat? Bedoelt u dat hij gevaar loopt? U bedoelt te zeggen dat u een soort van lijfwacht bent die ongemerkt op mijn baas moet letten?

BARTINA: Nou zoiets. Zijn leven loopt geen gevaar hoor. Nog niet tenminste.

PATRICIA: Ik snap er niet veel van. U werkt undercover, u houdt onze baas in de gaten, niemand mag dit weten en zijn leven loopt geen gevaar? Maar waarom houdt u hem dan in de gaten? Ik bedoel hier op een politiebureau zal toch niets gebeuren?

BARTINA: Juist in ruimtes waar veel mensen zijn kan het gebeuren en ik..

JANNA: *(op deur privé, dienblad met kopjes ed in handen)* De koffie loopt. Ik zal dit al naar het gezelschap brengen. Martijn jongen zou jij de deur open wil doen en jongen denk eraan netjes kloppen en wachten tot je iets hoort. Doen zoals het hoort, zo heb je het geleerd van je mentor Alex.

MARTIJN: Zal ik het blad naar binnen brengen Janna?

JANNA: Nee jongen heel lief van je maar die omhooggevallen man verwacht dat zijn sloofje dat doet en die zal het dus ook doen net zoals hij verwacht. Vooruit kloppen.

MARTIJN: *(kloppen, wachten op BINNEN deur openen en J binnen, deur dicht)*

BARTINA: Omhooggevallen man, hoorde je dat? Voor zulke opmerkingen ben ik opgeleid om die uit te kristalliseren. Nu is dit een ietwat vrouw op leeftijd maar...

MARTIJN: Nou als het daar om gaat ken ik er nog wel een paar waar je wat aan zult hebben en die zijn zo duidelijk dat je die niet uit hoeft te kristalliseren. Die spreken voor zich, he Patricia?

BARTINA: Dacht ik het niet? Zouden die geruchten dan toch waar zijn?

PATRICIA: *(wegwerpgebaar)* Maar wat is nu de bedoeling? Wat moeten wij doen?

BARTINA: Helemaal niks, gewoon doen. Ik ga daar ergens zitten en doe net alsof ik op mijn beurt wacht en...

BENEDICTA: Ho, ho, laat een ding duidelijk zijn. Wij zijn eerder aan de beurt. Die mijnheer en ik dan. Wij zitten hier al een tijdje. Ik moet de straat weer op en hij moet naar kantoor dus niet voordringen.

BARTINA: De straat op? Zij is toch geen... Ik bedoel zij is toch wel een echte zuster..eh non en geen verkleedde.. eh. Nou je weet wel wat ik bedoel.

MARTIJN: Geloof mij maar dat is een rasechte non en bovendien ook nog eentje met haar op haar tanden. En trek u niks aan van haar bord want voor die puntjes zijn meerderde woorden te vinden.

(iedereen kijkt naar bord en mompelt voor zich heen)

BARTINA: Nu u het zegt. Als je het zou op het eerste gezicht leest zou je het woord....

PATRICIA: Ho, dat woord dat ik denk dat u nu wil gaan noemen wil ik hier niet horen en zeker niet met de zuster erbij.

BENEDICTA: Wat vertel je me nou? Meerdere woorden? Ik zou echt niet weten wat voor woord je nou bedoelt. *(bedenklijk gaan zitten en af en toe naar bord kijken)*

JANNA: *(weer op, in deur)* De koffie breng ik zo mijne heren en dame. *(deur dicht)*

Nu maar weer naar het keukentje. Hij vroeg of het nog lang duurt en of hij met me op de foto mag. (*rikt*) Ik weet het niet met die man. Daar is iets mee. Ik weet alleen niet wat. Maar ja kindje ik heb straks al gezegd: mannen. Niks zo ondoorgrondelijk als die mannelijke wezens. Mannen bah! (*af deur privé*)

BENEDICTA: Helemaal mee eens. Ik moet er ook niks van hebben. Sterker nog je hebt er alleen maar malheur mee. Kijk maar naar die vent aan de andere kant.

JEROEN: Gelukkig was ik zo alert. Denk maar eens aan het feit dat u nog steeds geen vergunning heeft voor dat gebedel van u.

PATRICIA: Geen geruzie hier. Denk aan wat Martijn zei. Straks wordt u samen in een cel gezet en dan zoekt u het maar uit.

BENEDICTA: O dan win ik het. Ik kan dat ventje met een hand achter mijn rug aan.

MARTIJN: Waar waren we? O ja u bent hier undercover en wat nu?

BARTINA: Ik ga dus daar zitten en doe alsof ik wacht. Ondertussen hou ik mijn ..eh die commissaris in de gaten. Hij zal niet zo heel lang blijven. Is hij weg dan ben ik ook weg en jullie zien mij nooit meer. Het enige wat jullie dus niet moeten doen is over dit alles praten. Dit valt onder jullie geheimhoudingsplicht.

BENEDICTA: O die heb ik ook. Neem maar van mij aan dat ik zwijg als het graf. En hij daar aan de overkant heeft ook een geheimhoudingsplicht. Zij vertellen nooit waarom je belasting moet betalen en welke fouten ze maken. Sterker nog als ze een fout maken ligt dat altijd aan een ander. Dan heeft de burger het formulier verkeerd ingevuld.

JEROEN: Wij maken inderdaad soms een foutje en daar komen we dan ook eerlijk voor uit. Maar vertel mij eens wat er in vroegere dagen allemaal in de katholieke kerk heeft afgespeeld?

MARTIJN: Laatste waarschuwing. De cel lonkt!

PATRICIA: Ik snap het. Wat mij betreft geen bezwaar. U gaat daar maar ergens zitten en doet alsof u wacht. Ik wens u veel succes, collega.

BARTINA: Heel hartelijk bedankt voor de ..eh medewerking. (*gaat zitten en pakt krant, verschuilen achter krant en soms erboven uit/langs kijken*)

MARTIJN: Ik snap niet goed wat er op deze maandagmorgen allemaal gebeurd. Het is geen normaal begin van de week dat kan ik je wel zeggen.

PATRICIA: En we zijn pas begonnen aan de week. Hopelijk hebben we het nu een tijdje rustig.

JANNA: (*op deur privé met kan koffie*) Zo dit nu eerst maar eens naar dat hoge gezelschap brengen. Zijn die tenminste ook weer stil.

PATRICIA: Geef maar aan mij Janna. Ik neem het wel mee, dan hoeft jij niet daar naar binnen.

JANNA: Och kindje als je dat voor me wilt doen? Ik word zenuwachtig als die hoge ome zie. Je zou er halsoverkop een sigaret van opsteken.

PATRICIA: En dat willen we niet he Janna? Net nu we al zover zijn dat we bijna gewend zijn aan het niet roken.

JANNA: Je zegt het kindje. Ben al zover dat ik een tijdje niet aan een sigaret denk, komt die hoge ome met zijn gevolg en opeens heb ik me toch een zin in een sigaret.

PATRICIA: (*pakt koffiepote*) Hou jij Martijn maar gezelschap. Die moet nu de balie bemannen terwijl ik met die hoge ome een kopje koffie drink. En hij doet dat toch graag he jongen? Maar ja de commissaris is de baas dus gaat Martijntje netjes achter de balie en staat de klanten netjes en beleefd te woord. Helemaal zoals een goed agent het behoort te doen. Ik ga een bakkie doen met de commissaris. (*in deur kantoor omdraaien en tong uitsteken naar M*)

MARTIJN: (*achter balie*) Nou hier sta ik dan. In opleiding voor rechercheur en mag nu achter de balie als het eerste de beste aspirant agentje dat de eerste week stage loopt. En saai werk dat het is saai. (*schudt hoofd*)

JANNA: Ook saai werk moet goed gedaan worden jongen. Daar moeten ook mensen voor zijn.

BERTUS: (*deur wordt opengegooid en B stormt binnen, gezicht onherkenbaar en zonnebril op, pistool in handen*) Dit is een bankoverval. Iedereen blijft... eh (*mompelt zachtjes*) O ja iedereen blijft staan waar ie staat en verroert zich niet.

BENEDICTA: Ik kom, dat zeiden wij vroeger altijd als we verstoppert..

JEROEN: (*handen omhoog*) Mens wees toch stil. Zie je niet dat het meenes is? Zie je dat pistool niet dan?

BENEDICTA: (*goed kijken*) Nu je het zegt. Ik zag zijn pistool niet.

BERTUS: (*omkijken*) O daar zit ook nog iemand. Goede morgen ..eh zuster.

BENEDICTA: Goede morgen mijn zoon. Druk bezig zie ik wel.

BERTUS: Zoals ik al zei zuster dit is een bankoverval en iedereen blijft ..eh.. (*mompelt weer*) O ja iedereen verroert zich niet en blijft waar ie is. Ja zo was het.

MARTIJN: Maar... maar... weet u dan niet dat dit geen...

BERTUS: Stil. Geen woord totdat ik zeg dat je mag praten. Eens kijken (*rondkijken*) Juist ja. Gelukkig niet al te veel mensen in de bank. Och dat was ik helemaal vergeten. De handen omhoog net zoals ie mijnheer daar.

BENEDICTA: (*armen omhoog*) Hij moet weer het voorbeeld geven. Net als op zijn werk altijd het haantje de voorste. Nu zitten wij hier ook zo te kijken. Heel goed jongen.

JANNA: (*langzaam armen omhoog*) Het gaat toch niet te lang duren? Ik bedoel ik het nog het een en ander achter te doen. Bovendien hou ik het nooit lang vol zo te staan.

BERTUS: Ja daar zegt u zoiets. Het lijkt me ..eh beter dat u allemaal bij elkaar gaat zitten dan ..eh kan ik jullie beter in de gaten houden. Met die zonnebril op zie ik het ook niet zo heel duidelijk. Nou vooruit ga daar allemaal zitten bij die man. Vooruit.. eh alsjeblieft.

(*iedereen gaat, met handen omhoog, naar J en zitten*)

BENEDICTA: O sorry. Maar ik ben wat vergeten. Ik moet het echt even halen. (*met handen omhoog naar bord, pakken en weer terug. Bord wegzetten en met handen omhoog weer zitten*)

MARTIJN: En nu? Ik wil u nogmaals waarschuwen dat dit geen...

BERTUS: Zwijgen heb ik gezegd. Niet bewegen.

BENEDICTA: Mijn zoon, daar moet ik u toch even tegenspreken. Het moet niet al te ingewikkeld worden voor ons. U zegt eerst niet bewegen en toen moesten we hier gaan zitten. Nu zegt u weer dat we niet mogen praten en niet bewegen terwijl u net zei dat we dat moesten. Dat bewegen tenminste. U kunt beter wat duidelijker zijn zodat wij ook weten waaraan en waaraf.

JEROEN: Mens wees toch stil. Direct wordt hij zenuwachtig en gaat dat vervaarlijke wapen af en wat dan?

BENEDICTA: Dan is te hopen dat hij mis schiet.

BERTUS: Ben nu allemaal stil. Ik moet nadenken.

BARTINA: (*handen omhoog met krant in handen*) Het lijkt me geen goede zaak dat u nu nog na moet denken wat u gaat doen. Ik meen te weten dat de meeste professionele banrovers hun plannen van te voren hebben gemaakt en die dan ook zo uitvoeren en u...

BERTUS: Stil, laat me denken. (*ijsberen en mompelen*)

EVEN TIJDSOVERBRUGGING

BARTINA: Zou het mogelijk zijn dat u denkt terwijl wij onze handen naar beneden mogen doen? Ik word toch wel iets moe in mijn armen.

JANNA: Anders ik wel.

BERTUS: He? Wat? Ik was er even niet bij. Dacht dat ik iemand iets hoorde zeggen?

BENEDICTA: Ja, we vroegen of we onze handen naar beneden mogen doen? We worden moe in onze arme armen. Het is net alsof ik al weken in de ringen hang.

BERTUS: Nou...eh ja dat is een goede vraag. Ik zou eigenlijk niet weten of...

JEROEN: We beloven dat we niks zullen ondernemen.

BERTUS: Nou ja voordat dan maar.

(iedereen armen naar beneden en armen uitschudden oid)

JEROEN: Ik bedoelde dus te zeggen dat we geen poging tot ontsnappen of zoiets.

BERTUS: *(schrikt zichtbaar)* Ontsnappen? Wie? Vooruit doe die handen weer omhoog.

(iedereen weer handen omhoog)

BENEDICTA: Nou erg bedankt hoor belastingman. Je kunt zien dat je gewend bent om alles omhoog te doen. Doe je op je werk zeker ook? De mensen steeds meer laten betalen?

BARTINA: Ik was al blij dat we eindelijk onze handen naar beneden mochten doen en nu weer.... *(zucht diep, handen omhoog)*

SASHA: *(haastig binnen, blocnote in handen, grote schoudertas aan schouder)* Neem me niet kwalijk zeg dat ik te laat ben maar ik... Wat is hier aan de hand?

BERTUS: O gelukkig je bent er eindelijk. Blij dat je er bent

SASHA: He? Ik? Maar waarom...

BERTUS: Ik wist echt niet meer wat ik moest doen en toen heb ik ze maar bij elkaar gezet en hun handen omhoog laten doen. Heb ik wel beleefd gevraagd hoor. Zoals het hoort.

SASHA: Maar... maar dat pistool, die mensen met hun handen omhoog. Is.. is dit een overval?

BERTUS: Ja natuurlijk, dat weet je toch? Je hebt samen met mij... maar wacht eens. *(kijkt zijdelings, heel dichtbij S hangen)* Ik zie bijna niks door die zonnebril. Ben jij dan niet wie ik denk dat jij moet zijn?

SASHA: He?

BERTUS: Typisch jeugd, die snapt niks. Ik zei... Wat zei ik ook weer?

JEROEN: Ben jij dan niet wie ik denk dat jij moet zijn? Dat zei u.

BENEDICTA: Weer zoveel punten gescoord. Leer nu toch eens af om je overal mee te bemoeien. *(zucht)* Maar ja werkt bij de belasting he, moet zich wel overal mee bemoeien...denkt ie althans.

BERTUS: Wie ben jij?

SASHA: Ik? Ik heet Sasha. Sasha Brummers om precies te zijn. *(heft handen)* En voordat je vraagt wat ik hier kom doen. Ik werk bij onze schoolkrant. Die heet De Vinnige Pen en ik ben uitgenodigd een dagje mee te lopen maar ik heb me verslapen en ben wat later. Ben gister op stap geweest zodoende. Maar ..eh wie bent u?

BERTUS: Ik? Ik ben...

MAUD: *(in deur opkomst, gezicht onherkenbaar)* Hou je mond nu eens.

BERTUS: *(verbaasd)* Wie is dat nu weer?

SASHA: Ik wil me er echt niet mee bemoeien hoor maar volgens mij is dat je handlanger.

BERTUS: Mijn wie?

SASHA: Je handlanger, je maat, je trawant, je helper, je medeplichtige. Moet ik nog meer opnoemen?

BERTUS: Nee, nee ik snap het al. Blij dat je er bent Mau..

MAUD: Geen namen noemen. Dat brengt ze alleen maar op een spoor.

BERTUS: O, o ja goed dat je het zegt.

BARTINA: Misschien weer ter overvloede maar mogen wij alstublieft onze handen omlaag doen?

BENEDICTA: *(tot Jeroen)* En jij houdt je mond dicht ja?

MAUD: Maar natuurlijk, we zijn geen onnensen.

(iedereen weer handen omlaag en armen schudden, zuchten van opluchten)

MARTIJN: Nou als je hier binnen komt vallen en je bedreigt ons met een pistool, we moeten een hele tijd met onze handen omhoog blijven staan dan lijkt het me toch dat..

SASHA: Zeg voordat we verder gaan. Jullie hebben er toch geen bezwaar tegen dat ik het een en ander opschrijf? Ik bedoel dit doet het ontzettend goed in de schoolkrant. Ik geloof nooit dat we ooit een onderwerp hebben gehad dat live verslagen kon worden. Geen bezwaar dat ik iemand quote? Mooi, dan kunnen we weer verder.

MAUD: Als iedereen doet wat wij willen zal er niks gebeuren en zal er niemand iets overkomen.

BERTUS: Heel goed gezegd.

BENEDICTA: Allemaal goed en wel, maar kunnen we misschien enige actie ondernemen? Ik loop zo nogal wat inkomsten mis. Zit hier al tijden en haal niks op voor ons klooster.

MARTIJN: Op zich een heel reële vraag. Hoe nu verder?

BERTUS: *(krabt met pistool op hoofd)* Ja, daar zeg je zoiets. Hoe nu verder?

BARTINA: Ja zeg dat weet u ook al niet? Ik moet zeggen dat u uw huiswerk slecht gemaakt heeft. U weet bijna niks.

MAUD: We weten heel goed wat we willen alleen.. we zijn het alleen niet zo goed eens.

JEROEN: Dat gebeurt mij op kantoor ook wel eens. Wij lossen dat altijd democratisch op door te stemmen. Misschien moeten jullie dat ook doen.

BENEDICTA: Schitterend idee belastingman. Werkelijk subliem. *(fel)* Denk toch eens na man. Ze zijn met zijn tweeën. De een is voor de ander is tegen wat wil je dan nog stemmen? Hoe denk je dat de stemming uit zal vallen?

JEROEN: He? O ja nou je het zegt. Dat wordt nooit niets.

BENEDICTA: *(schudt hoofd)* En daar betalen we dan ons zuur verdiend geld aan.

SASHA: O dit wordt schitterend. De belastingdienst is ook al aanwezig. Die legt natuurlijk gelijk beslag op de winst. Dus op alles wat jullie direct buitmaken. Leuker kunnen we het niet maken wel meer is niet voor niets hun slogan.

BENEDICTA: Hier, hoor je het nou? Die meid weet nu al hoe het bij jullie gaat. En die zit nog op school zelfs. Kun je nagaan.

JEROEN: *(verongelijkt)* Zo is onze slogan helemaal niet. Leuker kunnen we het niet maken dat is ie. We beseffen heus wel dat belasting betalen echt niet leuk is.

BARTINA: (*kribbig*) Doe het dan ook niet. Tenminste genoeg is genoeg en wees niet zo hebberig.

MAUD: Genoeg. Mond houden allemaal. Waar is het geld?

MARTIJN: Welk geld?

BERTUS: Hou je nou niet van de domme. Kom op met dat geld.

MARTIJN: Ik heb misschien een euro of vier in mijn zak. Meer niet.

BERTUS: Dat geld niet. Gewoon het geld van de bank.

BENEDICTA: Dat zit in de kluis.

BERTUS: Kluis? Welke kluis?

BENEDICTA: Nou zeg, ben jij nou een bankrover of niet?

MARTIJN: Maar.. maar.. ik..

BENEDICTA: Die kluis daar... het staat zelfs op de deur.

BERTUS: Mooi, eindelijk komen we verder. Maar Mau.. eh maat hoe nu verder?

MAUD: Nou ..eh eens kijken. Juist, ik heb het. We openen de deur, ik ga met een paar man de kluis in en laad alle geld in een paar zakken en als dat gebeurd is smeren we hem.

BERTUS: Heel goed... denk ik. Zoiets hadden we het toch ook afgesproken. Toch?

MAUD: Klopt, nou actie dan. Hoe eerder we hier weg zijn hoe beter. Pa.. eeh maat jij houdt de rest in de gaten. Jij (*wijst Jeroen, Bartina en Janna aan*) jij en jij gaat mij mee het geld in zakken doen. Kom op. (*naar deur kluis*)

BENEDICTA: Ik wil me natuurlijk echt nergens mee bemoeien maar waar doe je al dat geld in?

BERTUS: Ben je doof? Ze zei net dat ze het in zakken doet.

BENEDICTA: Allemaal goed en wel maar welke zakken?

BERTUS: Mau.. eh maat laat die zakken eens zien. Ze lijkt de ongelovige Thomas wel.

MAUD: (*zakken navoelen*) Ik ..eh denk dat ik ..eh ze vergeten ben.

BERTUS: Nou dat weer. Waar laten we al dat geld dan?

JANNA: Ik weet het, ik heb achter wel een paar plastic zakken liggen. (*tegen hoofd*)
Hoor mij nou toch. Ik doe net alsof dit een bank is en geen politie...

BENEDICTA: (*haastig*) Inderdaad dit is een bank en opschieten want misschien komt de politie wel.

BERTUS: Je hoort de zuster. Mau.. eh maat ga snel met die ..eh mevrouw is het toch? Ik zie het niet duidelijk door die vervelende zonnebril. Vooruit ga die zakken halen.

(*J en M af haastig deur privé*)

JEROEN: Ik wil me er niet mee interveniëren maar weet u wel...

BENEDICTA: (*stamp J zgn op voet*)

JEROEN: (*huppen en luidkeels jammeren*)

BERTUS: Wat.. wat heeft die nou?

BENEDICTA: Ik zou het echt niet weten maar als ik het zo inschat zou ik zeggen dat hij last heeft van zijn eksterogen. Maar ik geloof vast dat het zo over is. (*zorgelijk tot J*)
Gaat het een beetje? Moet ik je helpen?

JEROEN: (*kreunend en steunend*) Nee, nee. Blijf bij me uit de buurt. (*hinkend over toneel*) Het.. het gaat wel weer.

BENEDICTA: Ik zei het toch. Zoiets komt snel op en is ook weer snel verdwenen.

JANNA: (*op met een paar grote plasticzakken*) Zo, kijk eens. Hier ..eh kan genoeg in zou ik zeggen.

MAUD: Nou vooruit, wie waren ook weer de vrijwilligers? Nou kom op dan gaan we.

MARTIJN: Weten jullie het zeker? Ik bedoel, misschien is er helemaal geen geld.

BERTUS: Ha, ha laat me niet lachen. Geen geld? In een bank, geen geld? Nee jongen daar trap ik niet in. Goed geprobeerd maar helaas. Vooruit Mau.. eh maatje ga dat geld halen.

SASHA: Wacht even. Jullie brengen me toch wel in een moeilijk pakket. Wat moet ik nu doen? Meegaan in die kluis en daar alles noteren? Of hier blijven en kijken wat hier gebeurd? Laat me even denken.

MARTIJN: Als ik jou was zou ik hier wachten. Ik heb zo het gevoel dat hier meer actie komt.

SASHA: Ja? Echt? Nou dan denk ik dat ik dat maar doe. Hoewel... he wat moeilijk. Ik blijf hier. Mijn besluit staat vast. Gaan jullie maar. Ik wacht wel hier.

MAUD: Kom op mensen, actie! (*bijna bij deur*)

SASHA: Ho, wacht eens even. Ik heb een idee. (*scheurt bladzijden uit blocnote en geeft dit aan Jeroen*) Hier belastingman, schrijf jij maar op wat er in die kluis gebeurd. Heb ik toch een mooi hoofdstuk in m'n verhaal. Ja, ja rustig maar ik vermeld wel je naam.

JEROEN: Dat.. dat bedoel ik niet maar ik heb geen balpen.

Eind tweede bedrijf, begin derde bedrijf.

Een aantal aanwezigen verdwijnen in de kluis dit ter controle of de kluis leeg is of niet.

Maar dan valt de de kluisdeur dicht: in het slot. De deur is met geen mogelijkheid open te maken.

Langzaam beseffen de achterblijvers dat het wel eens heel benauwd in de kluis kan worden. Dan onderneemt Zr. Benedicta een vertwijfelde poging om de deur te openen.

SASHA: Prima, dat is een schitterend aanzetje. Is nog niet pakkend genoeg maar ik verzin dat wel. Wacht, eerst opschrijven. (*druk schrijven*)

BENEDICTA: Nog iemand die iets wil vragen of opmerken? (*rondkijken*)

Niemand? Mooi, alle goede dingen in drieën zeggen ze wel eens dus, daar gaat ie weer. (*weer spel met meten, afstand, bord goed vastpakken ed, daarna lopen en met luide klap tegen deur aan. Indien mogelijk stok breken(voorbereiden stok!!) B rolt over toneel en blijft doodstil liggen*)

MARTIJN: Hier daar heb je het al. Ligt ze daar uitgeteld. En wat nu?

BERTUS: Nu? Nu... nu doe dan iets!! Ze kan daar toch niet zo blijven liggen? Moet je kijken ze beweegt niet meer. Ze zal toch niet naar... (*wijst naar boven*)

MARTIJN: Oké, oké dan zal ik maar weer eens kijken. Ik heb niet voor niets EHBO in m'n opleiding gehad. (*naar B en knielen*) Hallo? Zuster? ..eh hallo? Ben ik vergeten hoe ze heet. Zuster..eh der liefde doe uw ogen eens open? ...

BERTUS: En? Gebeurd er iets? Doet ze iets? Zegt ze iets? Beweegt ze iets?

MARTIJN: Wel een hoop vragen tegelijkertijd. Maar ze doet of zegt of beweegt helemaal niets.

SASHA: O da's zielig. Moet je nou eens kijken hoe ze daar nu ligt. Helemaal uitgeteld.

MARTIJN: Volgens mij is met haar hoofd tegen de deur geklapt en toen out gegaan. Ik kan geen andere kwetsuren ontdekken.

BERTUS: (*bij deur kluis*) Ik ook niet aan de deur of aan het slot. Het ziet er allemaal nog hetzelfde uit.

MARTIJN: Dus zoals ik al gezegd heb, heeft ze voor niks dit alles gedaan.

SASHA: Nou ja, ze heeft het in ieder geval geprobeerd. Dat moet ik wel opschrijven. Moet haar een beetje ophemelen. Is een leuke woordspeling bij een non, ophemelen. (*druk schrijven*)

BERTUS: En wat nu?

MARTIJN: (*haalt schouders op*) Ik weet het niet. Wachten denk ik.

BERTUS: Maar we hebben geen tijd. Je weet niet wat er daar binnen allemaal gebeurt. We moeten iets doen. Maar...

PATRICIA: (*op deur privé*) Zo, het heeft iets langer geduurd dan de bedoeling was. Ik moet zeggen dat het gezellig was. Die commissaris is echt een charmeur. En hoe is.. (*ziet mensen bij deur kluis*) Wat.. wat is hier gebeurd?

MARTIJN: Een heel verhaal.

PATRICIA: (*haastig naar liggende non*) Wat heeft zij? En waarom ligt dat bord in stukken?

MARTIJN: Dat leg ik je zo uit.

ALEX: (*op deur privé*) Heel fijn dat u het zo goed naar uw zin heeft gehad commissaris. Zoals u gemerkt heeft doen wij ons best om het iedereen naar zijn zin te maken. Van hoog tot laag. Natuurlijk heeft u een streepje voor.

PIERRE: (*op deur privé, gevolgd door L*) Heel goed dat te horen beste Punt. Ik moet zeggen dat de zaakjes hier op dit bureau heel goed op orde zijn. Lotte maak daar een aantekening van. (*L druk schrijven*) Zeker in aanmerking genomen dat je maar tijdelijk in dit bureau zit. Eerlijk is eerlijk dat verdient een compliment. Heb je dat genoteerd Lotte?

LOTTE: (*druk schrijven*) Staat genoteerd commissaris. Misschien kunnen we als straks de verbouwing achter de rug is enkele onderscheidingen uitdelen. We nodigen dan de pers uit en u reikt die onderscheidingen dan uit. Zal het goed doen in de pers en het is uiteraard goed voor uw reputatie.

PIERRE: Heel goed dat je daar aan denkt Lotte. Noteer dat idee maar. Dat werken we straks wel uit als we op het bureau zijn. Of misschien wel onder een dinertje.

LOTTE: O dat zou heel leuk zijn commissaris, ik bedoel dan dat dinertje.

ALEX: Nou ..eh commissaris, als we niks voor u kunnen betekenen dan... (*ziet iedereen*) wat.. wat is dat? Wat.. wat doet zij op de grond en.. wat hij met dat.. dat masker en die.. die zonnebril?

BERTUS: Het is goed dat je het zegt. (*zoekend rondkijken, ziet pistool liggen, pakken en bibberend richten op drie*) Handen ophoog. Dit is een overval.

PATRICIA: Een overval? Hier?

MARTIJN: (*zuchtend*) Hij denkt dat dit een bank is. En dat we geld in huis hebben.

ALEX: (*handen omhoog*) Een.. een overval? Je bedoelt dat je mensen gijzelt om ..eh iets?

PIERRE: (*heel hoog handen omhoog, duidelijk angstig, achter A en L schuilen*) Volgens mij bedoelt hij dat zeker Punt. En.. en ik moet zeggen dat.. dat pistool er erg dreigend uitziet.

LOTTE: Moet.. moet ik dat noteren commissaris?

PIERRE: Het.. het lijkt met beste dat je even niks noteert en dat we ons heel gedeinsd houden. La.. laten we dit aan de specialisten overlaten. (*duwt A iets naar voren*) Vooruit Punt niet bang zijn. Maak een einde aan dit... dit ..eh gedoe.

BERTUS: Vooruit ga bij die anderen staan en geen geintjes.

PIERRE: Jullie horen die mijnheer. Kom we gaan gezellig bij de rest staan.
(*schuifelend naar anderen toe*)

MARTIJN: Zeg Bertus, we beginnen toch weer niet met dat gedoe van die handen omhoog he? Laat hen gewoon staan net zoals wij.

PIERRE: He? Ken jij die mijnheer dan? Jij spant toch niet samen met die overvaller he?

LOTTE: Zal ik dat wel noteren commissaris. Dat is natuurlijk wel van belang voor de onderscheidingen straks.

PIERRE: Heel Lotte opgemerkt Lotte. Schrijf dat maar op, maar doe het wel langzaam anders wordt die mijnheer misschien zenuwachtig en doet hij gekke dingen met dat enge pistool.

ALEX: Ik kan niet geloven dat agent Doevendans samenspannt met die overvaller. Hij is een echte agent integer en dapper. Ik heb nog wel enige mensenkennis.

PIERRE: Ieder mens kan zich vergissen Punt. Zelfs ik, ik dacht dat dit bureau goed op orde was. Maar je merkt zelf dat de overvallers hier in en uit lopen. Daar schoor je geen punten mee Punt.

LOTTE: Zal ik dat ook noteren commissaris? Of beter gezegd doorstrepen wat ik net opgeschreven heb?

PIERRE: Als je het maar langzaam doet Lotte, heel langzaam denk aan die mijnheer. (*wijst*)

LOTTE: (*traag schrijven*)

MARTIJN: Bertus, hoe zit het nu met die handen?

BERTUS: He? O ..eh natuurlijk, doe ze maar naar beneden hoor.

ALEX: Gelukkig, (*alle drie armen ontspannen/schudden*)

BERTUS: Maar denk eraan geen geintjes.

ALEX: O nee hoor. Maar ..eh zou ik zo vrij mogen zijn om op te merken of eigenlijk meer te vragen of u dat wapen niet zo op mij wilt richting. Ik sta in een rechte lijn met dat pistool en eerlijk gezegd word ik daar niet vrolijk van. Stel voor dat u moet niezen en puur per ongeluk natuurlijk dan aan de trekker overhaalt? Dat kan heel vervelende gevolgen hebben zeker voor mij.

BERTUS: He? Wat bedoelt ie?

SASHA: Volgens mij moet je dat pistool gewoon wegleggen of op z'n minst naar beneden richten. Direct wordt er iemand geraakt en dan zitten we al met twee slachtoffers.

BERTUS: O, sorry. (*pistool naar beneden*) Daar had ik even niet aangedacht. Bedankt zeg.

PATRICIA: (*boos*) Nu is het genoeg. Nu wil ik wel eens weten wat hier allemaal gebeurd is. Ben ik even weg en wordt mij receptie met mensen en al overvallen. En wie is zij en waarom loopt zij net als zij (*druk wijzen naar S en L*) met die blocnote rond? Ik wil weten wat er hier aan de hand is. Trouwens ook waarop die zuster daar zo uitgeteld ligt. En waar is de rest? Toen ik wegging waren er meer mensen zoals die belastingman en die.. die.. vrouw van ..ik bedoel die undercover... ik bedoel die andere vrouw? Nou waar zijn die?

(*even iedereen stil*)

ALEX: Op zich heel reële vragen. Heel direct en heel terecht. Kijk commissaris zij is hier voor deze ruimte verantwoordelijk. Dus heel gerechtvaardigd dat ze deze vragen stelt Ze heeft heel goed opgelet op school.

PIERRE: Ik waardeer altijd als mensen eigen initiatief tonen. Dat toont betrokkenheid met hun werk.

LOTTE: O in dat geval zal ik dit alles maar snel noteren. (*druk schrijven*)

BERTUS: Nu we toch vragen aan het stellen zijn wil ik ook iets weten. Ik wil weten wie zo snel en ongezien de politie gewaarschuwd heeft. En hou met niet voor de gek want ik kan duidelijk aan de uniformen zien dat zij van de politie zijn.

MARTIJN: *(zucht, opstaan)* Dan zal ik het allemaal uitleggen.

PATRICIA: Gelukkig. *(armen over elkaar)* Ik luister.

BERTUS: *(armen over elkaar)* Ik ook.

MARTIJN: Mooi, kijk toen jullie net in het kantoor waren overviel Bertus en zijn maat..

ALEX: Wat? Zijn er nog meer overvallers?

PIERRE: Nog meer? *(angstig wegduiken achter L en A)* Willen jullie mij dan vertellen waar die zijn?

MARTIJN: Als jullie mij nu even uit laten praten zijn jullie zo op de hoogte. *(haalt diep adem)* Zoals ik al zei jullie waren dus net weg toen Bertus hier en zijn maat ons overvielen. Zij denken dat dit een bankgebouw is en dus dat er geld is.

BERTUS: Ho stop, ik denk niet dat dit een bankgebouw is. Ik weet dat dit een bankgebouw is. En waar een bank is, is geld. Zo simpel is het.

MARTIJN: Nou Bertus, dan heb ik een verrassing voor je. Dit was een bankgebouw en is nu een politiebureau.

BERTUS: *(ongelovig)* Och dat is niet waar. Je houdt me voor de gek.

(iedereen schudt hoofd)

BERTUS: *(kijkt naar iedereen)* Niet? Je wilt dus zeggen dat dit geen bankgebouw is maar wel een politiebureau?

(iedereen knikt)

BERTUS: Maar hoe kan dat nou? Ik bedoel, ik ben toch aan het goede adres? Waar heb ik dat briefje? *(zoekt in zakken en haalt briefje eruit)* Hier.. hier staat het adres op. Ik moet zeggen dat ik de laatste tijd nogal iets vergeet en daarom heb ik het opgeschreven. Hier staat toch duidelijk *(noemt evt adres van bank in plaats van opvoering)* lees maar. *(geeft briefje aan M)*

MARTIJN: *(leest adres)* Ja Bertus dat klopt wel. Maar je bent misschien vergeten dat dit gebouw leeg stond en dat wij er nu tijdelijk inzitten. Wij de politie dus.

BERTUS: Och dat wist ik helemaal niet. Ik kom ook niet zo vaak in *(noemt plaats opvoering)*

MARTIJN: Dus niemand heeft de politie gewaarschuwd. Wij zijn allemaal van de politie. Nou ja behalve Sasha dan.

SASHA: Och laat ik mezelf dan ook maar gelijk voorstellen. Ik ben Sasha Brummers, ben journaliste van de schoolkrant De Vinnige Pen en ik had hier een afspraak om een dagje mee te lopen. Voor een artikel in de krant dus. Ik wist echt niet dat dit allemaal ging gebeuren. Dus dat komt mooi uit. Ik noteer alles wat er zoals gebeurd. Moet zeggen dat mijn kladblok al bijna vol is.

LOTTE: O jee, de pers is er al commissaris dus moeten we goed nadenken wat u zegt of doet.

PIERRE: Ik.. ik eh doe zo weinig mogelijk net zolang die overvaller zo'n pistool vast heeft.

PATRICIA: Allemaal leuk en aardig. We kennen elkaar nu maar waar is de rest dan?

MARTIJN: Om mijn verhaal af te maken. Bertus en zijn maat dachten dus dat dit een bankgebouw is en dachten dus dat er geld is. En waar wordt in een bank geld bewaard?

PATRICIA: In een kluis.

MARTIJN: Precies. En de maat van Bertus en een paar gegijzelden zijn nu in de kluis om te kijken dat er geld, wat er dus niet is.

ALEX: Maar waarom komen ze er dan niet uit?

MARTIJN: Dat gaat nu juist niet. Er zit een tijdsklok op. En we weten niet wanneer de kluisdeur weer open gaat.

PIERRE: Goh, wat spannend allemaal. Het lijkt wel zo'n Amerikaanse detectiveserie. Mag ik aan de overvaller vragen wat nu de bedoeling is? Ik bedoel als de deur opengaat, gaat u toch wel weg?

ALEX: Dacht het niet. Deze pseudo bankovervallers hebben een strafbaar feit gepleegd. Zij hebben de intentie gehad een bank te overvallen en hebben daarbij willens en wetens risico's genomen om mensen te verwonden dan wel nog erger. Zij moeten zich verantwoorden voor het gerecht en hun rechtvaardige straf niet ontgaan.

BERTUS: (*bang*) Ik.. eh wij voor het gerecht? Voor een rechtbank?

PIERRE: Nou ..eh misschien kunnen we daar later nog eens op terug komen? Punt laten we die beste overvaller niet zenuwachtiger maken dan hij al is.

PATRICIA: Op zich allemaal duidelijk maar wat doet zij (*wijst B. liggend*) dan nog in het verhaal?

MARTIJN: O ja dat is waar ook. De eerwaarde zuster dacht dat ze met haar protestbord het tijdslot wel zo kunnen ontwrichten zodat het open zou springen. Toen zij met die stok tegen de deur liep heeft ze waarschijnlijk met haar hoofd de deur geraakt en is buiten westen geraakt. (*zucht diep*) Tot zover zijn we nu en weten jullie net zoveel als wij.

PATRICIA: Goh, wat een verhaal zeg. Maar hoe verder nu?

(iedereen stil en kijkt naar elkaar)

MARTIJN: Zoals ik al zei waren wij ook zover. Wij weten het ook niet meer.

BENEDICTA: (*kreunen*) Wat.. wat is er gebeurd? Waar ben ik?

PATRICIA: O ze komt bij. (*op knieën*) Gaat het een beetje?

BENEDICTA: Ben ik in de hemel, bent u een engel? Een echte engel?

PATRICIA: Nee, nee u bent nog gewoon in het politiebureau. Op aarde. Hoe voelt u zich?

BENEDICTA: Wat licht in m'n hoofd. O nu weet ik het weer: de kluisdeur. Is ie open?

MARTIJN: Nog steeds zo dicht als een echte kluisdeur. Geen beweging in te krijgen.

BENEDICTA: Jammer, maar we hebben het geprobeerd.

PATRICIA: Wilt u niet gaan zitten? Zullen we u in een stoel helpen?

BENEDICTA: Als je dat zou willen doen? Zo hier te liggen is ook maar niks.

(Martijn en P zuster omhoog helpen en in stoel, zichtbaar, zetten)

BENEDICTA: He dat voelt beter, dank je wel kinderen. Jammer dat het niet gelukt is.

SASHA: Eens kijken als titel zou ik zeggen Zuster teleurgesteld na mislukte poging. Ja dat is een mooie titel.

PIERRE: Misschien moeten we die zuster straks een eervolle oorkonde geven.
Noteer dat even Lotte.

LOTTE: (*druk schrijven*) En ik neem aan dat u die uitreikt?

PIERRE: Als de boel veilig is vanzelfsprekend.

ALEX: Die is dus ook weer op de been. Zitten we nog met een groot probleem, de kluisdeur. Hoe krijgen we die open?

MICHEL: (*op deur binnenkomst*) Hallo, wat een drukte zeg. Ik ben hiernaast aan het werk en de uitvoerder heeft gevraagd of ik even wilde kijken naar...

PATRICIA: De juiste man op de juiste plaats.

BERTUS: Nou twijfel ik of ik moet vragen of hij zijn handen omhoog doet of dat ik...

MARTIJN: Gewoon doen. Niks meer van dat bankoverval gedoe.

MICHEL: De juiste man op de juiste plaats? Hoe bedoel je? Ik kwam alleen om nog even te kijken naar... (*wijst kantoor*)

PATRICIA: Dat kan direct allemaal nog wel. Jij bent toch wel een beetje technisch? Ik bedoel iedere bouwvakker is toch technisch?

MICHEL: Nou ja technisch? Ja, eigenlijk ben ik wel technisch. Maar waarom vraag je dat?

PATRICIA: Luister Michiel, we hebben een gigantisch probleem. We kunnen eigenlijk praten van een kwestie van leven en dood en dan overdrijf ik niks.

MICHEL: Le.. leven en dood? Wat.. wat is hier allemaal aan de hand?

PATRICIA: Dat leg ik je later allemaal wel uit. Het belangrijkste is nu dat je even naar die kluisdeur kijkt.

MICHEL: Die kluisdeur? Wat is daar mee? Die ziet er zo te zien erg stevig en solide uit.

BENEDICTA: Breek me de bek niet open jongen. Ik heb er hardhandig kennis meegemaakt.

PATRICIA: Zou jij die open kunnen krijgen?

MICHEL: Wie? Wat? Je bedoelt die robuuste deur? Luister Patricia ik zou je met liefde en plezier helpen maar die krijg ik nooit open. Die krijg je alleen open met een bulldozer en dan is de vraag wat je van de rest van het pand overhoudt. (*rondkijken*) De rest ziet er ook al niet te stevig uit. Nee, daar begin ik niet aan.

PATRICIA: Ik vraag niet of je die deur eruit wilt lichten, ik vraag of je die deur open krijgt. Er zit een tijdslot op en dat moet vervroegd worden.

MICHEL: Vervroegd worden? Waarom? Bovendien lukt dat bijna nooit, die dingen zijn er solide gebouwd en niet voor niks natuurlijk.

PATRICIA: (*smekend*) Och Michiel, kun je toch niet even kijken? Doe het voor mij en voor de mensen die daar opgesloten zitten.

MICHEL: Voor jou... (*schrikt*) mensen opgesloten? Bedoel je dat er mensen in die kluis zitten? Die kunnen er niet uit? Maar dat levensgevaarlijk.

PATRICIA: Zoals ik al zei, een kwestie van leven en dood.

MICHEL: Ik wil wel even kijken maar of ik er iets mee kan? Bovendien gaat dat allemaal van mijn tijd af. En ik heb je straks al verteld van mijn uitvoerder. Die zal er niet blij mee zijn dat ik langer wegblijf.

BENEDICTA: Je hebt altijd al van die slavendrijvers gehad. Dat was in oudheid al. Daar kunnen we genoeg over lezen in het boek der boeken.

PIERRE: Jongeman, neem alle tijd die je nodig hebt. Ik regel het wel met je direct leidinggevende. Lotte maak een aantekening dat ik die uitvoerder spreek.

LOTTE: (*druk schrijven*)

SASHA: Hoe noem ik dit hoofdstuk nu weer? Reddende engel doet poging of stoere bouwvakker is reddende engel? Mits dat het hem lukt natuurlijk. Dat van die stoere bouwvakker lijkt me wel iets.

MICHIEL: *(verbaasd)* Wie zijn dat allemaal en wat is hier gebeurd? Een zuster en waarom is die man vermomd?

PATRICIA: Ook dat leg ik later allemaal wel uit. Kijk alsjeblieft nu eerst naar dat slot. Iedere seconde telt.

MICHIEL: Nou oké dan. *(loopt naar kluisdeur, op knieën, kijken)*

(iedereen gespannen kijken)

MICHIEL: *(kijken en hoofd schudden)* Dat zal niet meevallen. Het is een echt S&G tijdslot. Tegenwoordig worden die elektronisch gemaakt. Dit is nog een ouderwets slot.

ALEX: S&G tijdslot? Wat wil dat zeggen?

MICHIEL: *(opstaan)* Een Sargent en Greenleaf slot. Dat zijn de autoriteiten op het gebied van sloten. Kluisloten en dergelijke. Zoals ik al zei is het nu allemaal elektronisch. Vroeger was het een cijferslot en met een sleutel zoals deze. Heel degelijk. Een Amerikaans bedrijf en daar werden wat kluisen gekraakt.

ALEX: Dus u bedoelt dat het niet te openen is.

MICHIEL: Normaal gesproken niet. Maar dit slot heeft ooit eens een klap gehad en is daardoor iets ontwricht geraakt. Omdat het zolang stil heeft gestaan is er wat oxidatie opgetreden wat het openen wat makkelijker maakt. Hoe gek het ook klinkt. Maar ik krijg dat slot heus wel open hoor.

BENEDICTA: *(springt op, vreugdedansje)* Yes, dan heeft het toch geholpen. O dank u Heer. Heeft het toch geholpen dat ik er tegenaan geklapt ben en bewusteloos geweest ben. Is alles toch niet voor niks geweest.

PIERRE: Lotte noteer dat de zuster een dubbele oorkonde krijgt. Dat heeft ze wel verdiend zo te horen.

LOTTE: Natuurlijk. *(druk schrijven)* Goed voor uw imago om een dubbele oorkonde uit te reiken. Dat heeft bijna nog niemand gehad in deze stad.

SASHA: Stoere bouwvakker is het gelukt om het verroeste slot te openen. Zo gaat het volgende hoofdstuk heten. *(druk schrijven)*

MICHIEL: Wat is de bedoeling van dit alles?

PATRICIA: Leg ik allemaal uit. Vooruit maak die deur nou maar open.

MICHIEL: *(op knieën, prutsen met gereedschap dat hij bezig heeft, eventueel mompelen)*

(iedereen dicht op hem)

PATRICIA: Vooruit mensen wat achterui geef die man wat ruimte.

(iedereen wat achteruit en gespannen kijken)

MICHIEL: Nou het is taaier dan ik dacht.

BENEDICTA: Och lukt het niet?

MICHIEL: Lukt het niet? De deur is open hoor. *(opstaan en deur openen)*

PIERRE: Lotte noteer dat die man een gouden medaille krijgt maakt me niet waarvoor. Dat is een held. Schiet op schrijf op.

LOTTE: *(druk doende)* ja, ja ik schrijf. Niet opjagen, niet opjagen.

(iedereen die eruit komt in stoel gezet)

BARTINA: *(op toneel)* He, he dat werd tijd, het werd aardig benauwd daarbinnen.

JEROEN: Ik heb eens gekeken hoeveel van die kluisje er zijn maar als de helft ervan zwart geld heeft bevat dan heeft onze dienst heel wat geld misgelopen.

JANNA: Dat is ook manier om van het roken af te komen. Het is wat drastisch maar het helpt wel. Heb helemaal geen zin in een sigaret.

MAUD: *(op met lege plastic zakken)* Zeg nou niet dat ik niet mijn best heb gedaan. Maar er is daar een euro te vinden. *(houdt lege zakken ophoog)* Helemaal niets te vinden. Allemaal voor niks, voor niets en niemendal opgesloten gezeten.

(iedereen druk door elkaar praten)

ALEX: *(tot Marijn)* Ga voor deur staan!

MARTIJN: *(naar deur opkomst en breed voorstaan)*

ALEX: Mensen, mensen. Graag even stilte. Hallo, willen jullie even luisteren?

(iedereen geleidelijk stil)

ALEX: Mooi, dank u wel. Al met al is alles toch nog goed afgelopen. De opgeslotene zijn dankzij onze brave bouwvakker bevrijd en goed gezond. Het lijkt me het beste dat iedereen weer zijn weegs gaat en we allemaal weer doorgaan met ons eigen werk.

PIERRE: Een heel goed idee. Lotte wij gaan naar het bureau en nemen even jouw aantekeningen door. O ja maak ook een aantekening dat ik mijn vrouw bel.

LOTTE: *(verbaasd)* Uw vrouw bellen? Waarom?

PIERRE: Nou ..eh dit alles heeft maar weer eens bewezen dat.. nou ja dat alles maar betrekkelijk is en dat je van het leven moet genieten en van elkaar. Ik.. eh wil ze bellen om ..eh gewoon te zeggen dat ik ..eh van haar hou. Is dat nou zo gek?

LOTTE: Och wat lief. Dat zal ze zeker op prijs stellen. Ook goed voor uw imago dit.
(beide richting deur opkomst)

BARTINA: Je hoeft haar niet te bellen.

PIERRE: *(omdraaien)* He? Wat? Waarom niet?

BARTINA: *(zonnebril af)* Ze heeft het al gehoord.

PIERRE: *(verbaasd)* Bartina? Jij hier? Maar wat doe je hier? *(omhelzing)* Vertel nu eens wat je hier doet?

BARTINA: Ik.. ik was hier incognito. Ik.. ik had geruchten gehoord dat je zo.. zo hoe zal ik het zeggen zo naar andere vrouwen keek en zo. En.. en toen dacht ik dat je.. je mij niet meer zag staan. Ik.. ik heb je hiernaar gevolgd om te kijken of die geruchten wel klopten. Maar.. maar dat zal wel niet zoals je net sprak dat je me op wilde bellen. Och Pierre kun je me vergeven?

PIERRE: Maar natuurlijk schat. Bovendien valt er toch niets te vergeven? Er is toch niks gebeurd? Behalve dat jij opgesloten hebt gezeten in een bankkluis en ik bedreigd en gegijzeld door een bankovervaller? Allemaal gewone dagelijkse kost. We hebben elkaar nog en dat is het voornaamste van alles. Lotte maak een aantekening dat als we op het hoofdbureau zijn je een tafel voor twee reserveert in het beste restaurant van de stad! *(gearmd af, fluistert M iets in oor)*

LOTTE: *(druk schrijvend af)*

MICHIEL: Ik.. ik ga eerst maar naar de uitvoerder die zal al wel woest zijn dat ik zolang ben weggeweest.

ALEX: Laat hem maar contact opnemen met mij. En als hij dan nog niet wil luisteren neem ik wel contact op met de hoofdcommissaris. Geloof me dan gelooft hij jou wel.

MICHEL: Oké, afgesproken. *(wil gaan, wordt tegen gehouden door Patricia)*

PATRICIA: Wacht even. *(haastig balie, wat op papiertje krabbelen en aan M geven)* Hier mijn telefoonnummer. Misschien... misschien heb je nog vragen over.. over het een en ander. Of.. of als je.. me iets anders wil vragen. *(kust wang)* Vooruit ga nu maar snel. *(duwt hem deur, omkijken en lachen)*

BENEDICTA: Ja, ..eh dan ga ik ook maar. Ik ga maar naar het klooster om een nieuw bord te maken. Dit is helemaal naar de filistijnen, kan ik niks meer mee beginnen. *(opstaan en richting deur)*

JEROEN: ..eh Zuster? Zuster Benedicta?

BENEDICTA: *(omkijken)*

JEROEN: Ik.. ik . eh loop even met u mee. Ondertussen kan ik u misschien wat goede tips geven op financieel gebied. Ik.. eh weet nog wel wat goede tips om de belasting op te lichte.. ik bedoel om zomin mogelijk belasting te betalen. Dan kunt u eerder beginnen met het opknappen van het klooster.

BENEDICTA: Nou.. als je dat zou willen doen dan heel graag. *(beide af)*

SASHA: Och wat een geluk toch allemaal. *(druk schrijven)* Ik schrijf m'n vingers blauw.

ALEX: Zo, nu zullen we maar overgaan tot het officiële gedeelte van dit alles.

BERTUS: Ik..ik snap het. Het is over. *(trekt muts van hoofd, zonnebril af)* Ik geef me over.

MAUD: Ik ook. *(muts af)*

(beide met armen naar voren om handboeien om te doen)

ALEX: Maar.. maar uw maatje is een meisje.

MARTIJN: *(bij deur)* En wat voor een meisje. Had ik dat van te voren geweten dan had ik toch minstens een poging gedaan om haar te overmeesteren.

BERTUS: Ik had een vraag agent. Zou u mijn dochter willen laten gaan? Ik bedoel.. ik heb haar opgestookt om mee te gaan. Zij wilde helemaal niet mee maar ging tenslotte mee om mij weer te beschermen. Ze wilde zorgen dat mij niks zou overkomen. Eigenlijk dat er niemand iets zou overkomen.

ALEX: O ja en dat vervaarlijk pistool dan?

BERTUS: Och dat is een speelgoed pistool. Heb het zwart gemaakt en nu lijkt het net echt. U dacht toch niet echt dat ik iemand iets aan wilde doen?

ALEX: Allemaal goed en wel maar daar ga ik niet over. De rechter zal beslissen wat er met u en uw dochter gaat gebeuren. Patricia doe je plicht en sla hen in de boeien.

PATRICIA: Voordat ik dat doe, overigens met grote tegenzin, wil ik toch aan Bertus vragen waarom je dit gedaan hebt.

BERTUS: Waarom? Maakt het nog iets uit dan? *(haalt schouders op)* Och wat maakt het ook uit je mag het gerust weten. Ik had een aardig vrouwtje ontmoet maar ..eh we kregen ruzie. Ik weet al niet meer waarover. Zij is toen weggegaan en ik.. ik zat in de put en wist eigenlijk niet wat ik moest doen. Ik wilde weg maar heb geen geld. Toen kwam ik op het idee om een bank te overvallen en met dat geld weg te gaan en ergens anders een nieuw bestaan op te bouwen. Ver van mijn vriendin vandaan. *(diepe zucht)* Die ik nu nooit meer zal zien.

JANNA: *(omdraaien)* Bertus? Wil je echt van me weg?

BERTUS: Janna? Jij? Hoe.. hoe kom jij hier?

JANNA: Ik werk hier. Jij had mij niet herkend omdat je die zonnebril op had en daardoor alles niet zo goed zag. Ik had jou niet herkend omdat je die bivakmuts en zonnebril op had. Maar ik herkende je net en nu herken ik je stem ook. Wil.. wil je me echt nooit meer zien? Wil.. wil je echt van me vandaag ergens anders naar toe?

BERTUS: Maar natuurlijk niet Janna. Ik.. ik wil alleen maar bij jou zijn. Kun je me vergeven Janna? Kun je me die ruzie vergeven?

JANNA: En jij Bertus, kun jij mij die ruzie vergeven?
(*omhelzing*)

ALEX: Allemaal leuk en aardig en het spijt me dat ik dit liefderijk tafereeltje moet onderbreken. Maar zoals ik al zei moet ik u beide arresteren. (*kucht*) Daarom Bertus en Maud bent u bij deze aangehouden. Alles wat u zegt of wat u weigert te zeggen kan en zal tegen u gebruikt worden in de rechtszaal en...

MARTIJN: Stop!

ALEX: Stop?? Hoezo stop? Dat is toch de juiste formulering?

MARTIJN: Dat wel maar die gaat mooi niet door.

ALEX: Niet door? Wat bedoel je nou man?

MARTIJN: Net toen de hoofdcommissaris naar buiten ging fluisterde hij mij iets in m'n oor.

ALEX: Wat heb ik ermee te maken wat die commissaris jou in je oor fluisterde? Laat mij nou mijn plicht doen.

MARTIJN: Het spijt me Alex maar dat kan nu even niet. De commissaris heeft mij opdracht... let wel Alex ik zeg opdracht... gegeven om te zorgen dat beide overvallers niet worden gearresteerd of vervolgd. Dus papa en dochter u bent vrij om te gaan en te staan.

ALEX: Is.. is dat echt waar?

MARTIJN: Je kunt hem bellen, maar of hij daar nu zo blij mee is dat je hem nu belt?? Dus... (*opent deur en uitnodigend gebaar*)

MAUD: Kom pap dan gaan we voordat ze zich bedenken. (*trekt B mee naar deur*)

BERTUS: Maar.. maar.. (*omkijken*)

PATRICIA: (*duwt Janna richting deur*) Schiet op Janna, erachteraan. Laat hem nu weer niet gaan. Wij ruimen..., ik bedoel Alex en Martijn ruimen hier alles wel op.

JANNA: (*verbaasd*) Echt??

PATRICIA: (*nogmaals duwen*) Ga nu maar snel. Vooruit, schiet nu maar op!

JANNA: (*haastig af, hand vast van Bertus*)

SASHA: (*druk schrijvend*) Ik ga zo.. ik ga zo.. maar alles gaat opeens zo snel dat ik het niet bij kan houden. Eens kijken de commissaris had dus gezegd dat ze niet vervolgd mochten worden en Janna en die Bertus zijn uiteindelijk een stelletje en die dochter ging mee op rovers pad om papa te beschermen. Ja zo moet het kloppen. Ja dat heb. Mooi dan kan ik uit gaan werken. Zal wel een heel werk zijn maar dat het een succes wordt daar ben ik van overtuigd. (*in deur opkomst*) O ja ..eh Patricia was het toch? Zou je willen bellen om te vertellen hoe het afgelopen is tussen die Michiel, die bouwvakker, en jou? Daar gaat gegarandeerd meer gebeuren. Ik voel het.

PATRICIA: (*deur wijzen*)

MARTIJN: (*S deur uitduwen en sluiten*) Zo eind goed al goed.

ALEX: Nou, nou wie had dat gedacht vanmorgen. Phoe, wat een begin van de week. Eens kijken wat moesten we ook alweer doen Martijn?

PATRICIA: O dat weet ik wel hoor. Vooruit heren, gaan jullie maar eens mooi de rotzooi opruimen in het kantoor en daarna netjes de afwas doen en dan alle spullen van Janna keurig opruimen. Vooruit actie!! (*deur openen privé en beide heren af*)
Zo en nu weer aan m'n gewone werk. (*neuriënd bezig achter balie*)

DOEK